

I. ČLTK REVUE

ANDREA, HONZA & ROMANA:

S DĚTMI NÁS TO BAVÍ

02/2017
www.cltk.cz

I. ČESKÝ LAWN-TENNIS KLUB PRAHA

ZALOŽEN 1893

OFICIÁLNÍ PARTNEŘI KLUBU

Vivus
Domy plné života

Pankrác a.s.

kapsch >>>
always one step ahead

J&T BANKA

ambicore

ČPP
VIENNA INSURANCE GROUP

Ferona

CHEMOPROJEKT

MORAVIA STEEL

Klokočka
Autosalon

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

smartwings

24SAFE

zenova

PTS
Pražský tenisový svaz

PROKENNEX

PRAHA
7

Tecnifibre

friendlyway
informační terminály • kiosky

ADC studio
advertising development creativity

ASTRON STUDIO

GOLF

Peach

smart-CON
be connected

editorial

Vážení členové klubu, milí tenisoví příznivci,

od roku 2000 se pyšníme členstvím ve velmi prestižní celosvětové organizaci nazvané Centenary Tennis Clubs (CTC), která sdružuje elitní tenisové kluby z celého světa starší než 100 let. Aktuálně je jich 71. Podotýkám, že zdaleka ne každý klub se stoletou historií je přijat. Devítičlenný řídicí orgán, jehož součástí je od roku 2005 i náš člen výboru Petr Šimůnek, posuzuje výjimečnou sportovní tradici i společenské postavení žadatele v té které zemi. CTC bylo založeno v roce 1996 pod patronací Juana A. Samaranche a má sídlo v Olympijském muzeu v Lausanne.

Již od přijetí do CTC se I.ČLTK Praha zapojil velmi aktivně do akcí pořádaných pro mladé tenisty do 14 let i pro kategorii hráčů, kteří již ukončili závodní kariéru. Značné množství turnajů jsme uspořádali na Štvanici; před nedávnem jsem měl možnost předávat medaile za první místo našim čtrnáctiletým nadějím, které porazily konkurenty z Barcelony, Stockholmu a Dublinu. A tentýž víkend kralovali podruhé v řadě naši senioři v turnaji CTC Winners Group v Aténách (loni v Ženevě). Budme hrdí na výsledky a postavení našeho klubu v tak prestižní celosvětové konkurenci.

Přeji Vám všem sportovně i společensky aktivní zimní sezónu.

Vladislav Šavřda, manažer I.ČLTK Praha

PO ČTYŘICETI LETECH!

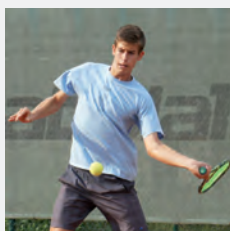
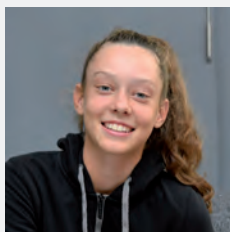
S kamarády ze Štvanice se na konci října potkal po čtyřiceti letech. Tak dlouho nezavítal **JOSEF SEIFERT (75)**, bývalý extraligový hráč I.ČLTK, do klubu svého mládí. I v Česku byl za tu dobu jen párkrát a na skok. V roce 1977 totiž – jako absolvent Vysoké školy chemicko-technologické – odešel na roční stáž do Kalifornie, a když dostal díky svému nadání nabídku, aby zůstal, nezaváhal. Poté se stal univerzitním profesorem a působil na UC Berkeley a na havajské univerzitě. Dnes je v penzi, s japonskou manželkou Takeučí a milovaným griffonem jménem Sparky žije v horách Nevady. Každý den plave, leze po horách, se psem honí zvěř. I během těch několika málo dnů v Česku stihl krom schůzek s přáteli výšlap na Sněžku.

„Hory a tu naši nevadskou poušť miluju. Je to tam pořád jako ve westernových *movie*,“ usmíval se v Praze a neskryval radost nad setkáním, které zorganizoval Ladislav Týra. „Udělálo mi to velkou radost. Vůbec jsem nečekal, že potkám tolik kamarádů z tenisu...“

Rozhovor s Josefem Seifertem si budete moci přečíst v jarním vydání I.ČLTK Revue.

Foto z archivu. Josef Seifert s Vlastou Vopičkovou (vlevo) a Janou Pikorovou v roce 1973.

OBSAH

- 03** | Zádům navzdory aneb Markétin letní triumf
- 08** | Junioři ve finále mistrovství ČR
- 12** | Nové fitko budí nadšení
- 14** | Jak (těžce) se hledá sportovní ředitel
- 16** | Pardubické povzbuzení Johany Markové
- 18** | Jsem perfekcionista (rozhovor s T. Bendou)
- 22** | Na Štvanici se mi moc líbí, říká Jan Klokočka
- 24** | Darja má kouče na přání
- 26** | Prioritou v přípravě dětí je kvalita
- 28** | Tajemství techniky tkví v jednoduchosti
- 30** | Hrajeme s radostí (Petr & Lenka Leví)
- 32** | Místo deblů Akropole aneb další úspěch v CTC
- 36** | Na Štvanici jsme žili, vzpomíná Ladislav Týra
- 38** | Neporazitelný Ferda Stejskal opět mistrem
- 40** | Šéfe, díky!

I.ČLTK REVUE – magazín I.ČLTK Praha

Produkce: EagleMedia. Texty: Jiljí Kubec. Foto: Martin Sidorják, Petr Josek, Lukáš Březina, Jan Pecha, Martina Jandusová, Jiljí Kubec, archiv. Foto na titulu: Martin Sidorják. Grafická úprava: Kateřina Kuželová. Náklad: 700 výtisků. Tisk: Astron.

Markéta Vondroušová
potvrdila při Prague Open
výjimečnost; jako jednička
s přehledem vyhrála

ZÁDŮM NAVZDORY

Markéta chvíli po finále s trofejí pro vítězku

Zase to byla moc pěkná podívaná. Tím příjemnější, že bylo komu fandit. Že bylo proč být každý den při vstupu do areálu maličko nervozní. A tím spíš, že to nakonec klaplo. **ADVANTAGE CARS PRAGUE OPEN 2017 BY ZENOVA** vyhrála uprostřed letních prázdnin osmnáctiletá **MARKÉTA VONDROUŠOVÁ**. Slečna ze Sokolova, kterou jste viděli na Štvanici vyrůstat a kterou mnozí pamatujete od chvil, kdy ještě nosila skoroklučičí účes a bag s raketami byl stejně velký jako ona sama. I proto její vítězství v ženské části turnaje s dotací 80 tisíc dolarů potěšilo víc než cokoli jiného.

A propos: i vítězi mužského pavouka jistě mnozí – při absenci některého z českých tenistů ve finále – fandili; ATP challenger (43 000 eur) se stal kořistí sedmadvacetiletého Slováka Martina, který se právě na Štvanici předběžně domluvil na spolupráci s Janem Hernychem, s nímž také začal přípravu na příští sezonu (více o tom na straně 16). Přestože však challenger dodal tradičnímu dvojturnaji grády a kvalitu mužského tenisu, větší pozornost přitahoval turnaj žen. Právě kvůli skvělému Markétinu tažení.

Schválně: kdo z vás věřil, že si trofej za singlové vítězství odveze (nebo spíš jen odnese, přes Hlávkův most a pak už jen pár stanic tramvají) nasazená jednička? Že jí to všichni, kdo patří na Štvanici, přáli, o tom není pochyb, ale přece jen...

Zvládnout velké očekávání, přítomnost nejbližších, fandění přátel a kamarádů z klubu při (stále ještě) jednom z prvních velkých profesionálních turnajů, navíc svíraná bolestmi zad, to není jen tak. Markéta, která na začátku sezony

vletěla do ženského tenisu jako kometa, to ale zvládla fantasticky a bez zaváhání, i když s odstupem připouští: „Moc jsem se těšila, ale trochu mě svazovala nervozita. Dobře jsem věděla, co se ode mě čeká, že si hodně lidí myslí, že bych jako jednička měla na Štvanici vyhrát. Navíc mě v prvním kole čekala Smítková, to nebyl snadný los. Po dvou vyhraných zápasech jsem se naštěstí uklidnila.“

Soupečkám brala s každým dalším zápasem vítr z plachet. A při tom všem pořád dokázala rozdávat úsměvy a být

nad věcí. Rozhodila ji jedna jediná věc – bolavá záda.

„To teda...” vzpomene si.

Po druhém vítězství v turnaji už věděla, že něco není v pořádku. Žáda ji omezovala, zkrátka bolela. „Myslela jsem, že zajdu na masáž a na fyzio a bude to dobré. Ale nebylo. Vpravo v bedrech mi to zatuhlo a nic nepomáhalo, ani injekce. Už jsem měla obavy, aby to nebyla vyhřezlá plotýnka. Napadlo mě, že by bylo možná lepší to zabalit než riskovat, mluvili jsme o tom i s (trenérem) panem Hřebcem, ale vždycky jsem si řekla, že to ještě zkusím...”

Až do finále! Magnetická rezonance, na kterou Markéta hned další den odjela, naštěstí žádný problém neukázala. Za úspěch při Prague Open však dívka, která na začátku roku ohromila svět triumfem na podniku WTA v Bielu a postupem z páté do první stovky světového žebříčku, stejně zaplatila. Kvůli pošramoceným zádům musela vzápětí odříct plánované starty v Cincinnati, kde měla slíbenou volnou kartu, a v New Havenu.

„Velmi Markétu oceňuju, nejen za výkony a za to, jak zvládla turnaj v domácím prostředí, ale i za to, že s bolestí dohrála až do konce. Na druhou stranu to zřejmě způsobilo její absenci na dvou turnajích v Americe, a to je mi líto. Možná mohla být na světovém žebříčku ještě výš...” říkal pár dnů po Prague Open manažer klubu a ředitel mužské části turnaje Vladislav Šavřda.

Nebyl sám, koho Markéta uprostřed léta potěšila. Přestože ji trápila záda a v semifinále čekala zkušená Denisa Allertová, vyválčila letos v pořadí už desátý třísetový triumf.

„S Denisou to byl asi nejtěžší zápas v celém turnaji. První set jsem hrála hodně dobře, skoro jsem nezabila. Pak už to bylo těžší,” hodnotila turnaj chvíli po finále a Jiří Hřebec o pár kroků dál vykládal, z čeho má největší radost: „Potěšilo mě, jak Markéta vyhrávala. Od čtvrtfinále hrála na tři sety a ukázala bojovnost. Umí hrát líp, ale přesto vyhrávala, vydřela to, i když byla často dole. Může z ní vyrůst velká hráčka, má to v sobě.”

FINÁLOVÉ VÝSLEDKY PRAGUE OPEN 2017

Vondroušová (1) – Muchová 7:5, 6:1

Potapovová, Jastremská

(Rus./Ukr.) – Buzarnescuová, Fominová
(3–Rum./Ukr.) 6:2, 6:2

Martin (4–Slov.) – Maden (Něm.) 7:6, 6:3

Šátral, Weissborn (ČR, Rak.) – Kretschmer,

Mies (1–Něm.) 6:3, 5:7, 10-3

Bojovat musela Markéta i ve finále. Nejen s Karolínou Muchovou, ale opět i se zády... „Kdybych první set, ve kterém jsem vedla 5:2, ale pak to najednou bylo 5:5 (nakonec 7:5 – pozn.), prohrála, asi bych šla Káje podat ruku. Fakt už jsem dohrávala přes bolest, ale nešlo se na to vykašlat.”

Když po finále převzala pohár, mohla si užívat radost. „Byl to skvělý týden. V Bielu jsem asi hrála líp, byl to větší turnaj, ale tenhle zase doma, na Štvanici, byli u toho rodiče, můj kluk, spousta známých... Měla jsem radost, že jsem to ustála, protože to fakt bylo těžký, turnaj byl moc dobře obsazený, takže to považuju za úspěch.”

„Vlastně jsem si celý ten týden připadala jako na tréninku,” směla se. „Spala jsem ve vlastní posteli a jako bych jezdila jen na tréninky... I pro pana Hřebce to bylo fajn; nemusel do letadla, jezdil každý den na kole.”

Nadto měla jako domácí hráčka drobná privilegia. Třeba to, že si mohla říct, na kterém kurtu by ráda hrála. „Vždycky jsem pana Peteru (ředitele ženského turnaje – pozn.), požádala, abych mohla jít na dvojku. Trénuju tam, sedí mi, navíc se tam cítím tak trochu schovaná. Jsem ráda, že mi vyšel vstříc. Ale ve čtvrtěk už mi říkal, že to asi nepůjde, že jako jednička musím na malý centr.”

Ten s jejími výkony nikterak nezacloumal. Titulem potvrdila, že je na úžasné cestě vzhůru. Pár měsíců jí stačilo, aby se důrazně přihlásila o slovo a aby bylo všem jasné, že míří do úplné špičky. A chybělo málo, aby to řekla ještě víc nahlas. Kde? Třeba ve Wimbledonu nebo na US Open. V prvním případě prohrála při premiéře v All England Clubu s velezkušenou Peng Šuaj až po třísetové bitvě, na US Open vybojovala ještě větší bitvu s hráčkou Top 10 Světlanou Kuzněcovovou!

Takhle cenila Markéta zuby, v tuhle chvíli sama na sebe. I proto na Štvanici vyhrála.

„Obojí to byly lekce. Byla jsem smutná a naštvaná, na druhou stranu jsem s nimi zahrála výborné zápasy a získala velkou zkušenost. A pochopitelně mě potěšil *ranking* – dostat se za rok z páté stovky málem do padesátky, to je nádherné. K tomu jsem si vyzkoušela Fed Cup. Vlastně se nepovedl jen závěr léta, kdy jsem kvůli zádům přišla o dva turnaje v Americe, a úplný závěr roku, kdy mě zase pobolívala záda a po Taškentu jsem sezonu ukončila. Ale jinak žádná skreč, žádné velké trable. A zápas s Kuzněcovou v New Yorku mě nabudil, vím, že s těmi nejlepšími můžu hrát.“

Zbývá vyřešit drobnost: kdo doplní Jiřího Hřebce v roli cestujícího kouče, jímž byl do Wimbledonu Zdeněk Kubík. „Hledám hledám, snad najdu,“ usmívá se Markéta a těší se na novou sezonu. Ač na dohled Top 50, pořád bude absolutní novičkou. „Čekají mě skoro samé premiéry, vždyť jsem hrála jen pár turnajů WTA. Takže jsem zvědavá. Třeba na Indian Wells, o kterém všichni básní, na Madrid, kde jsme vyhrály mistrovství světa do 16 let, nebo na Dubaj...“

Tak hodně štěstí!

V semifinále byla Markétinou soupeřkou fedcupová reprezentantka Denisa Allertová...

...a ve finále na Štvanici trénující Karolína Muchová

Na obsazené dvorci a zaplněnou tribunku je pokaždé krásný pohled

TAKOVÉ BYLO PRAGUE OPEN 2017

Ať už jste uprostřed prázdnin hltali každý fiftýn **ADVANTAGE CARS PRAGUE OPEN BY ZENOVA**, anebo naopak užívali sluníčka kdesi v jižních krajích a sledovali jen výsledky, štvaničský dvojturnaj si jistě rádi připomenete alespoň několika obrázky nejen z kurtů, ale i ze zákulisí. O tom, jaká byla na Štvanici atmosféra, asi netřeba pochybovat...

Na Prague Open se sešly i dámy, které šířily slávu I.ČLTK. Většinu z nich jistě sami poznáte.

Lucie Hradecká a spol. v dobré náladě

Vystavené sportáky společnosti Advantage Cars jsou už tradicí

Porada sběračů...

...a Martin Šustr v pilné práci

Jan Šátral (vpravo) a Rakušan Weissborn jako vítězové čtyřhry

Že by budoucí tenisová hvězdička?

Spokojená klubová generalita...

...a spokojený vítěz Andrej Martin

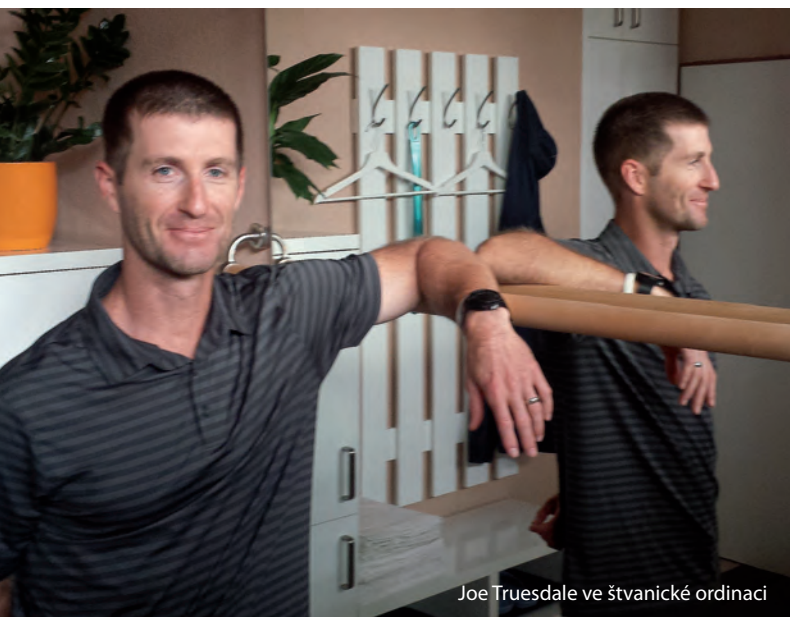

JUNIOŘI HRÁLI FINÁLE

Jen krůček od titulu stáli na zářijovém mistrovství ČR družstev ve Stromovce junioři I.ČLTK. Cestou do finále jednoznačně porazili Severočeskou tenisovou (7:2) i Prostějov (6:3) a se Spartou se rvali o titul až do závěrečných čtyřher chlapců. V nich měl nakonec víc štěstí soupeř a vyhrál 5:4.

„Škoda, že nám titul utekl, ale finále je velmi solidní. Mistrovství ukázalo, že naši hráči udělali v sezoně pokrok,“ hodnotil za trenéry Jaroslav Jandus a připomněl, že Štvanice postrádala hned pět dorostenek včetně zraněné Vondroušové, jež pomohla v jediném deblu proti Prostějovu. „Marková s Laboutkovou ale finále zvládly, udělaly tři body. Kluci měli větší šanci v singlech, Štyler i Paroulek hráli třísetáky. Bodoval ale jen Rakušan Rodionov, naše posila, hráč Top 10 žebříčku ITF. Na oplátku jsme mu dali kartu na Prague Open, kterou skvěle využil: kvalifikoval se a prošel do třetího kola.“

Tým dorostenců I.ČLTK, finalista mistrovství ČR družstev

Joe Truesdale ve štvanické ordinaci

MEET JOE!

Spraví vám tělo a jako bonus procvičí angličtinu. Nový štvanický fyzioterapeut **JOE TRUESDALE (38)** je Američan a hraje a trénuje baseball po celém světě. Posledních jedenáct let v Praze, aktuálně v barvách Kotlářky, se kterou vyhrál i extraligový titul. Jako fyzioterapeut pracuje s českou baseballovou reprezentací a na Štvanici ho i díky vlastní zkušenosti přivedl kondiční trenér Tomáš Benda.

„Dosud jsem pracoval převážně s baseballisty, ale protože pohybový základ je u obou sportů podobný, věřím, že mám tenistům co nabídnout,“ říká muž, jenž si občas na nějaký měsíc odskočil za baseballlem: tu do Jihoafrické republiky, jindy do Číny. „Teď už jsem výhradně v Praze,“ říká. V I.ČLTK působí velmi krátce, a tak zná zatím klienty spíš jen podle tváře. Všem ale vzkazuje: „Budete-li mít jakýkoli problém, přijďte, rád vám pomůžu.“ Na Štvanici je k dispozici každé pondělí a pátek odpoledne a po domluvě i v dalších dnech.

HANDICAPOVÝ TURNAJ OVLÁDLO MLÁDÍ

První říjnový víkend byl na Štvanici vzpomínkou na zašlé časy – členové si po mnoha letech zahráli kdysi tak oblíbený handicapový turnaj. Výbor klubu chtěl oslovit všechny kategorie hráčů – a povedlo se. Zahrát si přišlo víc než třicet členů, od těch nejmladších až po seniory. A byl to triumf mládí. V semifinále se potkaly čtyři dívky ve věku 9-14 let. „Svědčí to o naší nezkušenosti se stanovením handicapů i o velkém zlepšení nejmladší generace,“ usmál se Martin Šustr, který měl turnaj na starost. Ve finále porazila čtrnáctiletá Valentina Dvořáková o dva roky mladší Jolanu Líbalovou 9:4.

Sluší se říct, že výkony těch nejmladších v některých případech jejich zkušenější soupeře natolik okouzly, že se nechali unést a – prohráli. Tak jako Petr Šavřda s Matyášem Krejčím nebo Iva Šimůnková s Julinkou Jirákovou. „Ten kluk hrál tak krásně, že jsem prostě nemohl vyhrát,“ usmíval se po porážce 7:9 v 1. kole Petr.

Vlevo finalistka Jolana, vpravo vítězka Valentina

ADVANTAGE

ADVANTAGE

+420 777 11 3003 milanvopicka@advantage-cars.cz www.advantage-cars.cz Freyova 980/10, 190 00 Praha 9

Lucii Hradeckou čeká nedobrovolná pauza

SMŮLA LUCIE HRADECKÉ, MÍSTO MASTERS OPERACE

Velmi dobrou sezonu, bohužel protkanou bolístkami a hlavně se smutnou tečkou, za sebou má **LUCIE HRADECKÁ (32)**. Po boku Kateřiny Siniakové hrála pět deblových finále turnajů WTA včetně US Open, na Roland Garros se probily do semifinále. Ale když už se po čtvrté těšila na závěrečné Masters, pokazilo jí radost zranění v oblasti kolene. Na začátku října kvůli němu předčasně ukončila sezonu. Má za sebou artroskopii křížového vazů a čeká, jestli bude nutná jeho plastika.

„Nejvíce jsem zklamaná za Katku, bylo by to její první Masters. Chvilí jsme se poznávaly, ale pak jsme našly společnou řeč a splnily si cíl – Masters. Bohužel nám nakonec uteklo,“ říká Lucie.

Ted' už má pár týdnů odlišné starosti než tenis. „Po operaci se snažím koleno co nejvíce rozhýbat a posílit, aby bylo případně připravené na plastiku. Šance, že se jí vyhnu, je bohužel malá. Pak budu muset znovu rehabilitovat a věřit. Určitě se chci vrátit, bude to výzva. I když těžká – po plastice prý návrat trvá pět měsíců i víc...“

Mertlovi už jsou tři

JAN MERTL HÝČKÁ DČERU VANESKU

Třetího června hrál semifinále turnaje Futures v Jablonci a »přípravu« měl vskutku výjimečnou: dopoledne stihl v Praze přivítat na svět dceru Vanesku. „Bohužel jsem nakonec musel zůstat za dveřmi, skončilo to neplánovaným císařem,“ usmívá se s odstupem novopečený otec **JAN MERTL (35)**. Od té doby se mu prý z domova odjíždí špatně.

„I týden je moc, o čtrnácti dnech nemluví,“ usmívá se. „Když se vrátím, hned vidím, jak malá vyrostla. Ale hlavně nechávám všechno na (manželce) Alče, protože oba

máme rodiče trošku z ruky,“ přibližuje nové starosti a dodává: „Jsem samozřejmě šťastnej a užívám si to. Vaneska je navíc moc hodná, vlastně brečí jen tehdy, když má hlad.“

Vzhledem k novým radostem i povinnostem je výhoda, že hrál letos Honza výrazně méně turnajů než dosud. To hlavně kvůli trablům s kolenem, ale i preferenci ligových soutěží. A příští rok? „Uvidím, co mi dovolí zdraví, ale chtěl bych hrát turnaje i ligu. A rád bych si pomalu zkusil, jak by mě bavilo trénování.“

BORDEAUX NAHRADILA RIOJA

I.ČLTK Praha »pije« od podzimu nové klubové víno: červené Dourthe No.1, směs Merlotu a Cabernetu z Bordeaux, nahradila po devíti letech španělská Rioja, pro letošek ročník 2013 (Crianza z hroznů Tempranillo).

„Bordeaux, které jsme před lety objevili při návštěvě tamního klubu Villa Primrose, nám několik let dělalo radost. Byla to velmi dobrá prezentace klubu i skvělý dárek, rádi jsme ho pili na vánoční party,

Nové klubové červené s logem I.ČLTK Praha

ale změna je život, zvláště v konzumaci vína. A tahle změna není určitě k horšímu,“ usmívá se Vladislav Šavřda, který po jedné soukromé ochutnávce navrhl víno ze Španělska. Stalo se a I.ČLTK má díky tomu nové dárky i výtečné víno pro společenské akce. Ve španělském vinařství o téhle »události« netuší, lahve totiž tentokrát putují do klubu přímo od dovozce – pro začátek 25 kantonů. „Uvidíme, jak bude členům chutnat. Ale věřím, že bude.“

POJISTÍME VÁS VE VŠECH SMĚRECH

Česká podnikatelská
pojišťovna

957 444 555
www.cpp.cz

VIENNA INSURANCE GROUP

Pavel Janda na kruzích aneb jak jinak dát najevo radost z nového fitka

NOVÉ FITKO BUDÍ NADŠENÍ

Zbývá doladit
jednu malou vadu:
uklízet po sobě
a přezouvat se, říká
Pavel Janda

Buch. Buch. Buch... Ondřej Štyler vrhá v novém fitku medicinbal proti stěně a ta pořádně duní. Ale drží! „Je to nejen dobře naprojektované, ale i udělané,“ pochvaluje si s úsměvem kondiční trenér Pavel Janda, jenž na trénink svěřence dohlíží. Nejen oni dva už se v novém fitness centru s prosklenými stěnami a výhledem na malý centr, respektive na Vltavu a do Karlína, zabydleli. A rádi. „Je to fantazie,“ kývne hlavou Janda a o pár chvil později se rozpovídá.

Ještě předtím se s fotografem po novotou vonících prostorách tvaru hodně protáhlého obdélníku rozhlížíme. Vpravo za vstupními dveřmi odrazová »zed«, kvůli které bylo třeba zesílit stěnu. V těsném sousedství horizontální žebřík ideální pro *street work-out*, posilování

s gumami a vlastní vahou. Po celé délce fitka pak aerobní a multifunkční zóna a zcela vzadu činková.

„Oddělení jednotlivých zón je optimální. Co je ale podstatné: i v odpoledních a podvečerních hodinách, kdy se hráči

ve fitku střídají jeden za druhým, nedochází k tomu, že by bylo přeplněno,“ kvituje kondiční trenér.

Je zřejmé, že čtyři pět lidí, což byla ve starých stísněných prostorách téměř maximální kapacita, si v těch nových

Pohled na fitko od činkové zóny

absolutně nepřekáží, i když pro skupinový trénink žáků je nadále nutné využívat velkorysejších prostor v hale. Ta umožňuje zařadit do kondiční přípravy pohybová cvičení a hry, na které není v sebevětším fitku dost místa. To je ale jiná kapitola.

„Pro individuální kondiční přípravu a kruhový trénink pro pár lidí ve věkové kategorii od juniorů výše je nové fitko skvělé, ohromný posun vpřed. Pokud vím, všichni jsou nadšení. Díky Martinovi (Šustrovi) se navíc podařilo tělocvičnu dovybavit – jsou tu nové karimatky, boxovací pytel, lapy (vyrážačky na box), gymnastické kruhy... Je to zkrátka všestranné a pestře vybavené fitko. Chybějí už jen medicinbaly, které zrovna nejsou k mání,“ chválí Janda, ale pak si přece jen postěžuje: „Bohužel, někteří lidé po sobě nejsou schopni uklidit. Docvičí a tím to pro ně končí. On to přece někdo udělá... Navíc zdaleka všichni nechápou, že do fitka nemohou chodit v teniskách od antuky, která je pak úplně všude...“

Většina členů už novou posilovnu osobně otestovala. Registrují ji ale i hosté, kteří na Štvanici přijíždějí na tenis, nebo jen na schůzku či na pracovní oběd, i když si třeba všimli jen nové fasády nástavby. „Mnozí se zajímají, co jsme vybudovali a jestli budeme ještě pokračovat,“ říká Martin Šustr, který měl první etapu dostavby na starost.

Prožil perné týdny a měsíce, také proto, že mnoho věcí se řešilo a ladilo

doslova za pochodu, protože projekt na ně pozapomněl, nebo je zkrátka nebylo možné s předstihem zakreslit. Teď je ale spokojen. „Nadmíru. Ten prostor je opravdu pěkný, a tím, jak je nový, se příjemné pocity ještě násobí. Jenom mě od prvního dne rozčiluje každá nová šmouha zdi,“ směje se. „Ale holt je to fitko, ne pokoj pro princezny.“

Což ovšem neznamená, že by nemělo být samozřejmostí chovat se k novým prostorům šetrně, přezouvat se před kondiční přípravou do čisté obuvi a – také po sobě před odchodem uklidit. Děláte to?

Pepa Truhlář testuje horizontální žebřík

ANKETA

JAK SE VÁM LÍBÍ NOVÉ FITNESS CENTRUM?

Jan Šátral: „Je pěkné! Hlavně je tam dost prostoru na rozcvičení, a i když je tam víc lidí, nepřekáží si. Kdybych si měl ještě něco vymyslet: namaloval bych na podlahu žebřík, ten by se hodil při rozcvičování všem. A rotopedy bych postupně vyměnil za novější.“

Johana Marková: „Jsem z něj nadšená, je naprosto skvělé. Vlastně to bylo jediné štvanické minus, které teď zmizelo. Hlavně je tam dost prostoru a k tomu nádherný výhled, což třeba při běhání na páse člověk ocení.“

Robin Staněk: „Velká výhoda je prostor. Stará posilovna byla opravdu malá, v téhle už se dá i rozběhat. Líbí se mi horizontální žebřík a stěna na odhody medicinbalem. Uvítal bych ještě stroj na leg press, jinak je vybavení velmi solidní. Je fajn, že jsou tam tři běžecké pásy a není potřeba čekat, až někdo skončí.“

Josef Truhlář: „Posilovna je určitě mnohem lepší než dřív, to je jasné. I vybavení je na úrovni; já nejvíc oceňuju horizontální žebřík.“

TĚŽKÉ HLEDÁNÍ

Tomáš Zíb po roce končí v roli šéftrenéra. Kdo ho nahradí?

Nikoli nerudovské *Kam s ním?*, ale ryze štvanické *Kde ho vzít?* řeší aktuálně management I.ČLTK. Řeč je o uvolněním místa šéftrenéra a nástupci Tomáše Zíba, který po roce v téhle roli končí. Důvod je jednoduchý: bývalý daviscupový reprezentant je výborný na dvorci, ale (nutná) administrativa není jeho hobby a nadto zabírá značnou porci hodin. Proto na Štvanici končí. Místo klubového trenéra po vypršení roční smlouvy nepřijal.

„Tomáš je bezesporu kvalitní trenér a má velké hráčské zkušenosti, což je nepochybný bonus, nicméně nutná administrativa, vedení trenérského kolektivu, nastavení vztahů s hráči a rodiči a plánování strategie dalšího vývoje v návaznosti na finanční možnosti je jeho slabší stránkou. Šéftrenér musí být v mých očích komplexní,“ vysvětluje po roční zkušenosti manažer klubu Vladislav Šavřda. Obratem přišel s operativním řešením situace a také jasnou vizí.

Jako administrátor závodního tenisu už pracuje Jaroslav Jandus, Zíbův předchůdce na židli šéftrenéra. Má na starosti veškeré výše zmíněné záležitosti od sestavování rozvrhů až po komunikaci s hráči a rodiči, nicméně není šéftrenérem

v pravém smyslu slova. Ten se nyní hledá...

„Klub jako je I.ČLTK sportovního šéfa – chcete-li šéftrenéra nebo sportovního ředitele – potřebuje, o tom není pochyb. Chci si ale dopřát čas a opravdu pečlivě ho vybrat. Představu mám jasnou – ideálním typem na takovou funkci by byl třeba Jirka Fencel. Splňuje moje představy ve všech ohledech: má charakter, inteligenci, zkušenosti, trenérské schopnosti, jazykovou výbavu, umí jednat s lidmi...,“ naznačuje Šavřda a dodává: „Nový šéf závodního tenisu musí mít i racionální ekonomické uvažování v návaznosti na finanční možnosti klubu. Uvedu příklad: objevily se třeba představy o úzkém kádru špičkových hráčů kvalitně podporovaných klubem.

Jenomže to je bez existence hráčů výkonnostní úrovně, kteří si přípravu na Štvanici plně hradí, v zásadě utopie.“

Zásadní otázka zní, kdy se sportovního ředitele podaří vybrat. A druhá: je třeba najít náhradu za Zíba co nejdřív, anebo zredukovaný trenérský kádř dokáže nějaký ten týden či měsíc fungovat i bez něj? „Myslím, že může, ale přinese to nutný odchod několika hráčů, kteří hrají v klubu víceméně na komerční úrovni,“ zamýšlí se Šavřda.

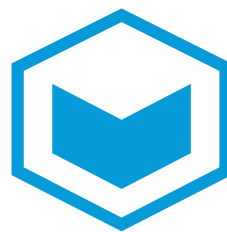
Že ho nečeká snadné hledání je nábíledni. Má už totiž první (negativní) zkušenosti. „Oslovil jsem dva bývalé hráče klubu, dnes již trenéry, zda by měli zájem na Štvanici pracovat. Oba dávají k mému zklamání přednost práci v privátním sektoru.“

Nový šéftrenér či sportovní ředitel bude dohlížet nejen na extraligový tým I. ČLTK

Stěhování bankovních schránek

24SAFE

Pronájem
bezpečnostních
schránek

NONSTOP

BEZPEČÍ

ANONYMITA

POJIŠTĚNÍ

+420 222 866 866

www.24safe.cz

Při uvedení akčního kódu "ČLTK" sleva z ceny pronájmu 50 %

Johana Marková: Na Štvanici jsem se posunula

PARDUBICKÉ POVZBUZENÍ

V létě vyhrála jako nasazená jednička v Pardubicích a odrazila se k vydařené druhé polovině roku. „I když na juniorec nebyla ta úplně nejlepší konkurence, vítězství mě moc povzbudilo. Splnila jsem si sen, moc jsem tam toužila vyhrát,“ říká **JOHANA MARKOVÁ (18)**.

Tak trochu složila na kurtech pod zámek reparát. Loni totiž – taky jako jednička – vypadla ve čtvrtfinále s klubovou kolegyní Terezou Procházkovou. „Loňská zkušenost mi pomohla, zvládla jsem to o moc líp,“ přiznává studentka 3. ročníku ekonomického lycea v Roudnici, která cestou k juniorskému titulu porazila i tři kolegyně ze Štvanice.

Hned z Pardubic si pak Johana dojela pro body na »pěťadvacítku« do Švýcarska, z kvalifikace prošla do čtvrtfinále. A dobře

hrála i potom, i když svůj cíl – dostat se letos do Top 600 – nesplnila. „Na jaře jsem byla zraněná a pak se trochu trápila, ty body mi chybějí. Snad na příští rok doženu, v první půlce roku mi žádné body nepadají,“ říká dívka, která sází na razanci podloženou výborným podáním. Na Štvanici přišla před dvěma roky ze Sparty.

„Hodně mě to posunulo, hlavně kvůli dobrým sparingům. To na Spartě nebylo. Co je zvláštní: hrála jsem ve Stromovce sedm let, ale tady se po dvou sezonách cítím mnohem víc doma. Je tu lepší kolektiv i veškerá komunikace,“ pochvaluje si Johana.

Trenérsky se o ni starají Iveta a Lukáš Březinovi. „Pořád nás dokáže překvapovat. Něco v sobě má a věřím, že to může

S pohárem za triumf v Pardubicích

rozvíjet. Když se jí daří, posouvá se každý den, hraje líp a líp,“ říká Lukáš.

Krom tenisu, knížek a kola prý Johana miluje pohodové chvíle v kavárně. „Není jich bohužel moc, není čas. Ale když už si můžu ten luxus dopřát, tak si ho užívám. U nás v Roudnici je báječná kavárna Dortletka, tam je to vždycky úžasný relax,“ usmívá se.

V akci při loňském Prague Open

Kariéru už ukončil, i když to zatím neřekl naplno, chcete-li oficiálně. „Pořád ještě bych si něco chtěl zahrát,“ usmívá se **JAN HERNYCH (38)**, bývalý 59. hráč světa, daviscupový reprezentant, ale hlavně štvanický patriot. Do I.ČLTK patří nepetržitě od juniorských let.

Letošní sezonu mu pokazilo koleno; od začátku roku pobolívalo, až šel Honza

Jan Hernych stojí na prahu trenérské kariéry

JEŠTĚ BYCH SI RÁD ZAHRÁL...

v září pod nůž. „Při běhání a změnách směru jsem to cítil pořád víc, už se s tím nedalo trénovat,“ přibližuje. „Mrzí mě to, chtěl jsem si letos zahrát víc než jen ligy, domácí mistrovství a jeden Futures v Ústí nad Orlicí.“

O zklamání ale nemluví, přece jen od sebe na dohled čtyřicítce nic velkého nečekal. „Ale zahrát jsem si chtěl víc a pořád ještě chci. Mistrovství republiky, nějaký turnaj nebo ligy – pokud zdraví vydrží a nebudu zaneprázdněný jinak,“ říká. Stojí totiž na prahu trenérské kariéry. Mohl ji rozjet hodně zajímavě – po boku Markéty Vondroušové. Ale neklaplo to, a tak začíná se Slovákem Andrejem Martinem.

„S Andrejem jsme byli v kontaktu delší dobu, ptal se mě na spolupráci už před rokem a letos v létě znovu. Jsem rád, že jsme se dohodli, jsme

podobně naladěni. Na podzim jsme se domluvili na zkušební období, tak uvidíme,“ říká a pokračuje: „Že to nedopadlo s Markétou, to mě mrzelo. Je to výborná hráčka a navíc fajn holka. Lákala mě i trenérská spolupráce s Jirkou Hřebcem, myslím, že to mohlo fungovat...“

Proč to nedopadlo?

„Nechci se v tom babrat. Už už to vypadalo, že s ní pojedou na US Open, jenže pak přišly nějaké vnější vlivy a sešlo z toho. Dal jsem jí nabídku, ona mi poslala kontra a – k dohodě už nedošlo. Ne proto, že bychom se nedomluvili, ale prostě jsme se k tomu nedostali. Mezitím to totiž skončilo tak, že s ní Jirka (Hřelec) konec roku objede...“

Ted' už se Honza těší na spolupráci s Martinem a první trenérskou zkušenost.

Sladěná kolekce textilu a tašek Rackpack

k dostání u našich partnerů

KONDICE NA MÍRU

Jsem perfekcionista, což je příšerný zabiják času, říká Tomáš Benda

Je mu třicet, má dceru Sofinku a syna Davida, italskou manželku Paolu, za Eagles Praha hraje softbal, rád čte autobiografie a říká, že je perfekcionista. „Je to příšerný zabiják času,“ usmívá se třicetiletý **TOMÁŠ BENDA**, druhý kondiční trenér I.ČLTK, jenž přišel na Štvanici před rokem po sedmileté práci s fotbalisty pražské Duky a krátké zastávce mezi tenisty ve Slavii Plzeň.

Udělal jste dobrý krok?

„Zatím si to pořád myslím. *(usmívá se)* Na tenisty jsem se těšil, protože jsem věděl, že mě čeká individuálnější práce než ve fotbale. Při skupinovém tréninku musí člověk neustále hledat kompromisy. Teď dostávám přesně to, co jsem čekal.“

Překvapilo vás něco?

„Že jsou tenisté při tréninku velmi opatrní, někteří až úzkostlivě. Obávají se, aby se nezakyselili a byli druhý den fit. Ale snad se mi to daří pomalu měnit. Mnozí už začínají chápat, že kondiční příprava musí občas bolet, aby se někam posunuli.“

Jak dlouho jste k nim hledal cestu?

„Chvilí to trvalo, ale už jsem si snad jejich důvěru získal. Myslím, že třeba Markéta (Vondroušová) už dobře ví, jak a v čem jí trénink může pomoci a že je to i prevence proti zraněním, která jí může ušetřit spoustu běhání po doktorech.“

Každý trenér má nějakou filozofii, vyznává určitý přístup, preferuje nějaký typ přípravy. Co vy?

„Já se především snažím připravit každému trénink podle toho, co

potřebuje, ne podle toho, co rád trénuju. Příklad: s Johankou Markovou, která inklinuje k silovému pojetí, vedu trénink spíš směrem k uvolnění svalstva, správným rozsahům a zvýšení funkční mobility velkých kloubů. Tereza Procházková naopak potřebuje zpevnit svalstvo a dostat do sebe víc síly, takže volím jiný způsob přípravy.“

Jak jsou tenisté pracovití, srovnáte-li to se zkušeností u fotbalu?

„Jsou pracovitější a zodpovědnější. Vědí, že jsou odkázáni sami na sebe, nemají se s kým svést. Mám radost, že systém docházení na tréninky, který jsme si nastavili, funguje, že kondici nezanedbávají. Jen bych jim vytknul, že pokud jsou na turnajích, většina z nich se jí po brzkém vyřazení a při čekání na další turnaj téměř nevěnuje. Přitom zrovna tam je prostor, aby pro sebe něco udělali a pracovali na nedostacích.“

Co ještě mohou zlepšit?

„Vždycky se něco najde. Například jsem zjistil, že většina hráčů je naprosto nepolíbená činkami. Takže je učím správnou techniku cvičení, což je základ i kvůli prevenci zranění.“

Jak jste vůbec na Štvanici spokojen s možnostmi kondiční přípravy? A jak přesně v klubu fungujete?

„Nejen díky nové posilovně, která je opravdu skvělá, máme ideální možnosti. Když potřebujeme pro trénink kurt, máme ho, když chceme běhat jinak a víc, jdeme na Olymp. Není na co si stěžovat. Na Štvanici jsem k dispozici podle potřeb hráčů, což je až na výjimky odpoledne. To mě samozřejmě stoprocentně nevytěžuje, takže dávám i privátní hodiny kondice.“

Pokud vím, dal jste také tip na nového fyzioterapeuta?

„Pohybuju se i v baseballu, kde je stejně jako v tenise velký nápor na klouby horních končetin. A když jsem před časem sám hledal někoho, kdo by mi pomohl s bolestmi lokte, objevil jsem Joea Trousdalea. Přejde mi logické pokusit se využít někoho, kdo má zkušenosti s lokty a rameny, protože to je i častý problém tenistů. Krom toho jsem hledal člověka, který bude ochotný se mnou komunikovat, protože práce kondičáka a fyziologa se navzájem hodně doplňuje. Věřím, že budou hráči s Joem spokojeni a že budeme co nejlépe spolupracovat. To je moc důležitý předpoklad úspěšné práce.“

Miriam Kolodziejová s pohárem za VISTA Prague Open

Tadeáš Paroulek

Tobiáš (vlevo) s Matyášem na Štvanici

NEJLEPŠÍ VÝSLEDKY HRÁČŮ I.ČLTK PRAHA OD JARA 2017

ŽENY A MUŽI

Markéta Vondroušová – WTA 64, členka fedcupového týmu, vítězka dvouhry WTA v Bielu (USD 250 000) a ITF v Trnavě (USD 100 000)

Lucie Hradecká – Top 10 na žebříčku WTA ve čtyřhře, finalistka čtyřhry na US Open, v Charlestonu (USD 776 000) a Praze (USD 250 000)

Jesika Malečková – WTA 272, finalistka dvouhry a vítězka čtyřhry ITF v Podgorici (USD 25 000)

Miriam Kolodziejová – WTA 389, vítězka dvouhry v Praze (USD 15 000), finalistka dvouhry a vítězka čtyřhry ITF v Přerově (USD 15 000), finalistka v Toruni (USD 25 000)

Tereza Procházková – členka bronzového týmu z ME družstev do 18 let, vítězka ITF v Říčanech (USD 15 000)

Anastasia Detiuc – vítězka a finalistka čtyřhry turnajů ITF v Praze (USD 15 000)

Jan Mertl – finalistka dvouhry ITF Futures v Jablonci nad Nisou (USD 15 000) a Brně (USD 25 000)

Robin Staněk – finalistka dvouhry ITF v Gdyni (USD 15 000)

Lukáš Vejvara – vítěz Masters Optim Tour

JUNIOŘI A JUNIORKY

Ondřej Štyler – ITF 42, finalistka dvouhry a vítěz čtyřhry ITF 2 v Piešťanech a Mödlingu

Jonáš Forejtek – ITF 62, vítěz Přeboru Prahy, člen vítězného týmu na ME družstev do 16 let

Tadeáš Paroulek – vítěz čtyřhry Pardubické juniorky

Antonín Štěpánek – vítěz dvouhry Přeboru Prahy dospělých

Vítek Horák – vítěz dvouhry TE 2 v Brně

Denisa Hindová – ITF 77, finalistka dvouhry a vítězka čtyřhry ITF 2 v Piešťanech

Johana Marková – vítězka Pardubické juniorky, finalistka a vítězka čtyřhry turnajů ITF v Praze (USD 15 000)

Aneta Laboutková – vítězka čtyřhry Pardubické juniorky, vítězka dvouhry a čtyřhry turnaje A dospělých v Praze

Kateřina Filip – vítězka Přeboru Prahy dorostenek

Šárka Richterová – finalistka dvouhry na turnaji ITF 4 v Budapešti

ŽÁCI A ŽÁKYNĚ

Adam Jedlička – vítěz Přeboru Prahy mladších žáků, člen stříbrného týmu na ME družstev do 12 let, vítěz turnaje A mladších žáků ve Zručí nad Sázavou

Marek Pazdera – vítěz čtyřhry U12 Champions Bowl v Umagu, finalistka čtyřhry TE v Hrádku nad Nisou a M ČR mladších žáků

Darja Vidmanova – TE 4, semifinalistka dvouhry a vítězka čtyřhry TE 1 v Piešťanech, vítězka TE 1 v Rakovníku, finalistka dvouhry TE 2 v Zábřezí, vítězka TE 1 v Miláně, finalistka čtyřhry ME do 14 let, 4. místo na MS družstev do 14 let, semifinalistka dvouhry ITF 4 ve Veli Lošinj

Agáta Černá – TE 28, finalistka dvouhry a čtyřhry TE 2 v Trnavě, vítězka dvouhry a čtyřhry TE 3 v Kolobrzegu

Nikola Bartůňková – vítězka dvouhry a finalistka čtyřhry TE v Hrádku nad Nisou, vítězka dvouhry TE 3 v Rakovníku, vítězka čtyřhry M ČR mladších žákyň, vítězka turnaje A v Dobříši a Rakovníku

Katrin Pávková – finalistka dvouhry a čtyřhry TE v Hrádku nad Nisou, vítězka dvouhry turnaje A ve Věse, vítězka čtyřhry M ČR mladších žákyň, vítězka TE 3 v Písku

Adéla Látalová – vítězka dvouhry Přeboru Prahy mladších žákyň

DRUŽSTVA

Družstvo dorostu I.ČLTK Praha – 2. místo

Družstvo staršího žactva I.ČLTK Praha – 3. místo

Družstvo mladšího žactva I.ČLTK Praha – 3. místo

Družstvo babytenisu I.ČLTK Praha – 3. místo

TOBIÁŠ & MATYÁŠ: ŠTVANICE JIM SVĚDČÍ

Tenis nejdřív okoukli z pískoviště, po očku sledovali, jak to jde tátovi. Pak s ním na Spojích Praha sami začali.

TOBIÁŠ KREJČÍ (8) už jako dvouletý, starší **MATYÁŠ (10)** od tří. Brzy hráli pod dohledem trenérů, a protože jim to šlo, všimli si jich na Štvanici. „Kluci tady hrají zhruba rok, oba jsou moc šikovní. Tobiáš trénuje se mnou a neskutečně mu to letí,“ říká vedoucí trenér TŠ Jan Pecha.

V Tobiášově případě má ale tenis soupeře: mladší z brášek totiž ve fotbalové Viktorce Žižkov střílí góly. To Matyáš, který hraje levačkou, má jasno – tenis je číslo 1. Už vyhrál žákovský turnaj v Měcholupích,

s Davidem Šafratou zase čtyřhru v Újezdě nad Lesy. Na Štvanici trénuje pětkrát týdně, mladší »Tobík« třikrát.

I když se prý doma občas poperou, za pár minut jsou zase partáci. Oba milují Nadala, chtějí vyhrát Roland Garros a Wimbledon a shodují se, že jim jde nejvíc servis. A pro oba je největším trestem, když jim rodiče zakážou trénink. V jednom je ale každý jiný; Tobiáš je impulzivnější, stačí 0:30 v prvním gamu a emoce musejí ven. To Matyáš je klidás a raketou zásadně nebouchá. Ale hlavně: oběma bráškům Štvanice svědčí, každým tréninkem se zlepšují.

KOMPLEXNÍ SPRÁVA NEMOVITOSTÍ

ÚKLIDOVÉ SLUŽBY
TECHNICKÁ SPRÁVA
ADMINISTRATIVNÍ SLUŽBY
ZAHRADNICKÉ SLUŽBY
HOME SERVICE

COMPREHENSIVE MANAGEMENT

CLEANING SERVICES
TECHNICAL MANAGEMENT
ADMINISTRATIVE SERVICES
GARDENING SERVICES
HOME SERVICE

ZENOVA services s.r.o. | V Celnici 10/1028 | 117 21 Praha 1
T: +420 224 223 116 | E: zenova@zenova.cz | www.zenova.cz

NA ŠTVANICI SE MI MOC LÍBÍ

Úspěch v podnikání
dělá dobrý tým lidí,
říká Jan Klokočka

Jedenadvacet let jezdil rallye, před pár lety ho pohltil golf. Prvními sporty **JANA KLOKOČKY (56)**, majitele stejnojmenného autosalonu, který je partnerem I.ČLTK Praha, byly ale cyklistika a – tenis. „Začínal jsem jako kluk v Ruzyni a hrál tam asi do osmnácti. Pak jsem na víc než dvacet let propadl rallye, ale protože stará láska nerezaví, k tenisu jsem se zase vrátil,“ říká vášnivý sportovec, jehož holding prodává šest tisíc nových i ojetých aut za rok.

Jaká je vaše největší zbraň na dvorci?

„Asi forhend. Naučil mě ho Luďek Štěpánek, táta Martina, který je koučem Berdycha. Vlastně naučil tenis celou mou rodinu; hrajeme všichni, mladší syn Marek patřil kdysi jako žák v Praze k nejlepším.“

Hrajete golf, jezdíte na kole – co ještě?

„Když je čas, se syny Markem a Honzou, kteří už jsou také aktivní v mých firmách, jezdíme po horách na terénních motorkách. Ve Španělsku, kde trávím v poslední době hodně času, hraju *padel*. Je to blízky příbuzný tenisu a je tam

velmi populární. Hraje se v »kleci« a ve čtyřech, takže se člověk tolik nenaběhá. Velká zábava. A v zimě rád lyžuju.“

Vedete úspěšnou firmu, kde berete na tolik sportů čas?

„Už před čtyřmi lety jsem se rozhodl, že firmu nebudu aktivně řídit a svěřím ji managementu. Chodím tam řešit jen opravdu zásadní věci, navštěvuji schůze představenstva. I když – pokud pobývám v Praze, jsem samozřejmě v kanceláři téměř denně. Zatím s tím mám velmi dobrou zkušenost.“

Kde se vzala vaše vášeň pro auta?

„Když mi bylo osmnáct, viděl jsem v kině film *Akce kulička* o závodě napříč Amerikou a dostal jsem akutní otravu benzínem. (směje se) Rodiče mi v té době dali škodovku »stovku«, já z ní udělal závodní auto a začal jezdit rallye. Auta mě zkrátka chytla. A protože jsme si je s kamarádem i opravovali...“

...podnikání bylo logickým vyústěním?

„Přesně tak. Měli jsme velmi dobře vybavenou dílnu, a tak čím dál častěji někdo přicházel, že chce něco opravit. Časem jsem zjistil, že devadesát procent času opravujeme auta. A tak jsem s tím v osmaosmdesátém začal oficiálně – tehdy ještě na povolení místního národního výboru, protože živnostenský zákon neexistoval. Vzal jsem první zaměstnance, postupně jsme na Bílé Hoře otevřeli autobazar a v jedenadvadesátém začali prodávat i nová auta. Dneska jsme holding Autosalon Klokočka, pod který spadají čtyři firmy.“

Jaké značky prodáváte?

„Škodu, volkswagen, užitkové vozy VW, audi a kiu. K tomu máme prodej ojetých

vozů – Das Welt Auto a Škoda Plus, což jsou ověřené a odzkoušené vozy s jasnou historií splňující vcelku přísná kritéria. Plus prodej ojetých aut veškerých dalších značek.“

Co všechno nabízíte?

„Kromě prodeje nových a ojetých vozidel samozřejmě servis, autopůjčovnu, máme i vlastní leasingovou společnost – zkrátka komplexní služby. V poslední době je velký zájem o operativní leasing, ať už ze strany firem nebo fyzických osob. Pro společnosti s větším vozovým parkem je výhodný hlavně kvůli *cash flow*, nemůže je překvapit žádná větší oprava, protože vše už je zahrnuto ve splátkách.“

Co je podle vás k úspěchu v tomhle byznysu nejdůležitější?

„Tak jako všude – dobrý tým lidí. Reprezentují firmu, od techniků a mistra na dílně až po automechaniky. Prioritou je pro nás to, abychom se co nejlépe postarali o lidi a firmy v okolí, protože to jsou naši klíčoví zákazníci. Snažíme se, aby nás vnímali jako dobrou firmu a rádi se vraceli. Proto jim nabízíme i různé nadstandardní služby; třeba u nich auto vyzvedneme a zase jim ho přivezeme.“

Ted' si děláte jméno i na Štvanici.

Co od spojení s I.ČLTK čekáte?

„Beru tohle partnerství především jako věc image, nemyslím si, že díky němu prodáme o pár aut víc. Nad nabídkou jsem vůbec neváhal. Pořád mám k tenisu blízko a lepší a tradičnější klub než Štvanice v Praze není. Moc se mi tady líbí, nejen možnosti hraní, ale i příjemná restaurace, kde jsem byl zatím pokaždé spokojen, každodenní ochota na recepci... Těším se, že tady v příští sezoně uděláme i firemní V.I.P. turnaj.“

Úspěšný podnikatel Jan Klokočka hraje tenis na Štvanici

Audi Náskok díky technice

Ve znamení pokroku a technologií.

Modelová řada Q s nejsilnějším dieselovým SUV.
Audi SQ7. 435 koní. V8 4.0 TDI.

Q2 | Q3 | Q5 | Q7

SUV modely Q od Audi.

Síla SUV vozů od Audi je výsledkem pokroku. Špičkové technologie v čele s pohonem quattro, světlomety Audi Matrix LED, adaptivním vzduchovým odpružením a přístrojovou deskou Audi virtual cockpit jim umožňují ovládnout silnici za jakýchkoliv podmínek při zachování vysokého jízdního komfortu. Díky tomu se modely Q řadí na vrchol kategorie SUV.

Autosalon Klokočka Centrum a.s.

Karlovarská 660/119, Praha 6

www.audi.cz/klokočka

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ modelů Q od Audi: 4,3–7,6 l/100 km, 113–199 g/km.
Vyobrazený model může obsahovat prvky příplatkové výbavy. Foto je pouze ilustrativní.

S TRENÉREM NA PŘÁNÍ

Darja Viďmanova
chce příští rok do první
stovky juniorského
žebříčku ITF

Ve svém ročníku doma už několik let kraluje, jako žačka vyhrála všechno, co se dalo. A v Evropě byla letos druhá. **DARJA VIĐMANOVA (14)** může směle pomýšlet na slibnou kariéru, jakkoli ji čeká ještě dlouhá cesta. Aby byla úspěšná, na tom momentálně pracuje s trenérem Danielem Vaňkem.

„Moc jsem si přála, aby Dáša hrála právě s Danem. Je zkušený, přísný, umí to s holkama a má profesionální přístup. Nemá problém hrát o víkend, zajde se podívat na kondici, konzultuje s námi turnajový program,“ říká Darjina maminka Maria, která dceři zajišťuje opravdový full-service: je řidička, manažerka, rádkyně... „Manžel má ale taky důležitou roli, zajišťuje letenky, hotely, prostě kompletní cesty na turnaje.“

Rodačka z Moskvy, která má od loňska české občanství, hraje s Vaňkem od jara, necelou sezonu. Teď je čeká ostrý test – přechod do dorostu nebývá snadný. Darja si ale pomalu zvyká, letos si (už druhý rok) vyzkoušela juniorské turnaje ITF. A úspěšně; v červnu vyhrála »jedničku« do 16 let v Miláně, na podzim hrála semifinále ITF 4 osmnáctiletých v Chorvatsku.

„Milán byl zatím největší úspěch. Měla jsem radost, protože mezi juniorkami už je to těžší. Starší holky hrajou rychleji, agresivněji, už žádná slabší kola jako jsem měla mezi žačkami,“ říká Darja. Vaňek přikyvuje: „Snažíme se zlepšit pohyb a hlavně zrychlit hru. Mezi juniorkami už musí Dáša hrát aktivněji. Taky potřebuje zesílit, ale to bude chvíli trvat,“ usmívá se při pohledu na štíhlou a už 175 centimetrů vysokou světenkyni.

Předpoklady k tomu, aby se její kariéra mezi dorostenkami nepřibrzdila, Darja nepochybně má. Je vysoká, šikovná, umí čop i kraťas, dokáže zabít forhend. K tomu má ideální rodinné zázemí a podmínky v klubu. Na Štvanici hraje už téměř deset let, od tenisové školy, kde se jí věnoval Jan Pecha, přes žákovské kategorie pod vedením

Luboše Štycha a Zdeňka Kubíka až k letošní sezoně s Danielem Vaňkem.

„Je přísný a tréninky jsou hodně intenzivní, ale myslím, že jsem se díky tomu hodně zlepšila. I proto, že se mi opravdu věnuje. Snad už jsem trochu zrychlila hru i pohyb,“ říká Dáša. Na kondici pracuje s Pavlem Jandou, na regeneraci dohlíží maminka. „O víkend chodíme plavat, využíváme fyzioterapeuty na Olympu a já jsem si udělala masérský kurz,“ usmívá se.

Darja, která se letos díky možnosti reprezentovat Česko podílela mj. na 4. příčce družstva děvčat na MS 14 v Prostějově a na Summer Cupu, je v deváté třídě ruské školy na Krupkové náměstí v Dejvicích, krom toho dělá srovnávací zkoušky v české. „Na jaře mě čeká ekzamen – závěrečné zkoušky z ruštiny, matematiky a volitelného předmětu. Individuál zatím nemám, ve škole mi vycházejí vstříc. Uvidíme, jak to půjde dál...“

Kvůli školním povinnostem Dáša na podzim trénovala často až odpoledne, zatímco v létě dvakrát denně. I proto je otázka, jak vyřeší v příštích měsících školu. Cíl pro příští rok už si stanovila: dostat se z osmé stovky žebříčku ITF do první.

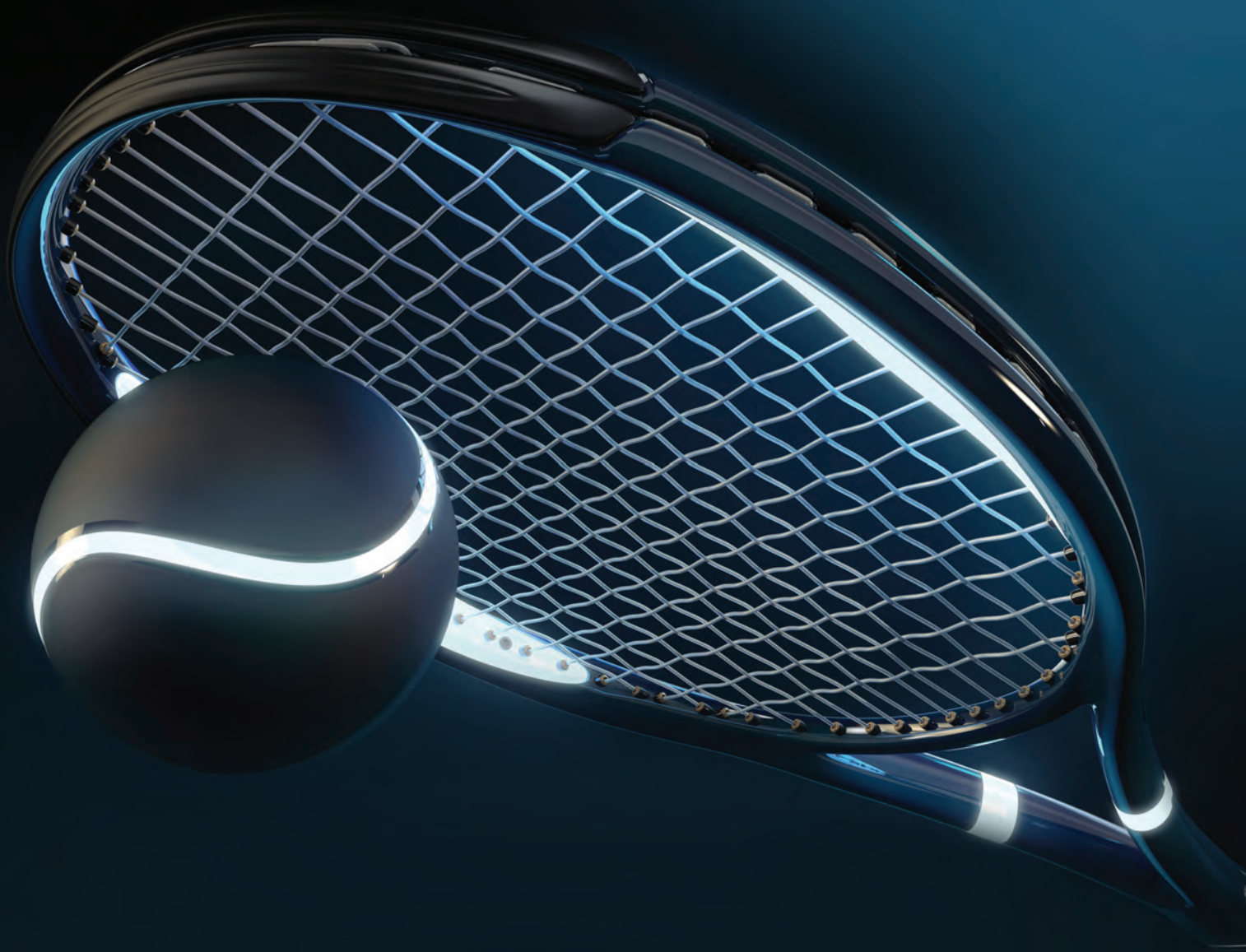
„Mám pocit, že Dášina kariéra jde přirozenou cestou. Tenis ji baví, ráda hraje turnaje i cestuje, v pohodě zvládá školu, umí česky, rusky a anglicky. Pořád je ale mladá na to, aby byla profesionálka. S Danem na tom pomalu pracujeme a vysvětlujeme jí, že její případná kariéra je hlavně na ní,“ říká paní Maria. Pravda, ne ve všem se vyplatí spěchat.

Darja Viďmanova s trenérem Danielem Vaňkem chvíli před tréninkem na Štvanici

 Feron

tradice . síla . budoucnost

www.ferona.cz

PRIORITOU JE KVALITA

Aneb jak se na Štvanici pracuje s těmi nejmenšími

Každý týden projde štvaničnými kurty stovka dětí. Od nejmenších, které dělají první krůčky ve školičce, přes ty, co získávají první závodní zkušenosti v kategorii babytenis až po »ostrílené« žačky ověněné prvními úspěchy. Ta rozmanitost je fascinující, nicméně... „Taky hodně náročná na organizaci a koordinaci. S dětmi nás to ale všechny moc baví,“ říká vedoucí trenér TŠ Jan Pecha, jemuž s výchovou nejmladších pomáhají trenérky Andrea Vašíčková a Romana Mudříková.

Naplánovat přípravu dětí několika věkových skupin a různých stupňů dovedností bývá oříšek. Jde o to skloubit kapacitu dvorců, trenérů a časové možnosti (rodičů) dětí. I proto se rozvrh školičky v říjnu ladí i dva tři týdny. „Brzdí nás menší vstřícnost rodičů k časnějšímu odpolednímu hodinám, kde má klub největší prostor. Ale hlavně nás trápí stále nedostatečný výběr. K perspektivě nové Vondroušové bychom potřebovali talenty z troj- nebo pětinasobku dětí ve věku 4-6 let.“

Priority mají v I.ČLTK nastavené jasné: na prvním místě je kvalita, ať už mluvíme o technice, moderních trendech v přípravě, tréninkovém zázemí, trenérském kolektivu, osvětě rodičů či objektivním přístupu. „Nikomu nemažeme med kolem pusy,“ říká Pecha.

Co vše je tedy na Štvanici k dispozici?

1/ Příprava a trénink hráčů do deseti let
Jde o celoroční přípravu dětí ve školičce

i závodních hráčů (babytenis). To je základ pyramidy, tvoří ho nejmladší děti, mezi kterými hledají trenéři ty nejnadanější pro závodní tenis.

Možnosti přípravy jsou pestré, od jednoho či dvou tréninků týdně pro ty nejmenší až po čtyři pět hodin hraní těch pokročilejších (starších) plus kondiční přípravu. Co je důležité: i ve školičce se většinou věnuje jeden trenér dvěma, maximálně však čtyřem dětem. „Tenis je hlavně na samém začátku o počtu opakování, odehraní co největšího počtu úderů, proto je tenhle přístup nutný,“ vysvětluje Pecha.

2/ Pořádání letních prázdninových kempů

Jde o suplování přípravy v létě, ale i o nadstavbu. Trénink je intenzivnější, protože celodenní a týdenní. Nabízí dopolední či celodenní režim i prostor pro pohybovou přípravu a hry.

„Tím, že je to v kolektivu, je to pro děti příjemná změna a nová motivace.

Některé se účastní hned několika z pěti běhů a na konci prázdnin hrají výrazně lépe, hraní mezi sebou jim hodně pomáhá. Letošním hitem byla obíhačka,“ usmívá se Pecha a dodává, že pro rodiče jsou kempy komfortní nejen finančně, ale i tím, že mají o potomky postaráno po celý den; ten končí soutěží kolem půl páté odpoledne.“

3/ Soutěže družstev a jednotlivců

V uplynulé letní sezoně sestavili na Štvanici čtyři družstva babytenisu. V květnu a červnu se hraje každou neděli systémem doma a venku. Děti díky tomu zažívají první nominace, setkání se čtyřhrou, samozřejmě i s počítáním a zápasovým stresem.

4/ Pořádání turnajů jednotlivců

V klubu jich (pro kategorii babytenis) pořádají pět v zimě a pět v létě, v nadcházející sezoně už podvacáté! „Primárně kvůli našim dětem, ale i kvůli skautingu. Turnaje jsou u nás velmi silné, i proto, že jsme velký klub a nabízíme dostatečný počet kurtů, kvalitní organizaci i pěkné klubové zázemí včetně restaurace,“ vysvětluje Pecha.

Novinkou poslední sezony byly i turnaje kategorie »střední kurt« (hra na ¾ délky dvorce), což je ideální pro přechod dětí z minitenisu do babytenisu. „V Česku zatím moc nefrčí, ale pro přirozený rozvoj dětí je vidíme jako velmi přínosné, proto jsme s nimi v minulé zimní sezoně začali.“

5/ Skauting

„Snažíme se přilákat i děti odjinud, pokud v nich vidíme perspektivu. Umíme jim nabídnout výhodnější a kvalitnější podmínky pro pravidelnou přípravu a rozvoj. Navíc mají na Štvanici možnost dobrého sparingu, který často znamená i motivaci. A taky větší šanci na úspěch v soutěžích družstev – i to je může posunout a motivovat, aby hrály tenis,“ uzavírá výčet nadstandardních štvaničských možností Jan Pecha s dovětkem, že takhle se na Štvanici objevili například Jonáš Forejtek nebo Agáta Černá, dnes úspěšní reprezentanti v mládežnických kategoriích.

Babytenisté I.ČLTK, třetí v letním mistrovství ČR: zleva trenérka Andrea Vašíčková, Jakub Šmejcký, Julie Paščíková, Eliška Forejtková, Julie a Sofie Jirákovy, Jana Svobodová a trenér Jan Pecha.

DÍKY SERVISU.

Co si dokážete představit, stane se realitou. A to, že některé věci nevidíte, neznamená, že neexistují. Třeba příležitosti. Stačí změnit pohled a vytvořit nové možnosti. Nebo se poradit s někým, kdo se na věci umí dívat jinak. My už 20 let investujeme do svých vizí a podporujeme ostatní v jejich snech. Ať už klienty, nebo tenisty. A učíme se od nich. Třeba jak zlepšit servis nebo si vytvořit novou příležitost.

Díky klientům. Díky výnosům.

J&T BANKA

TAJEMSTVÍ TECHNIKY JE V JEDNODUCHOSTI

Většina (nejen špičkových) hráčů a trenérů se shoduje v jednom: pro úspěch v tenisu je rozhodující hlava. Mentální síla, schopnost zahrát i v kritických chvílích nejlepší tenis. A samozřejmě talent, povaha a absolutní oddanost tenisu.

To vše musí mít hráč z velké části v sobě. Co se naopak musí naučit, to je **TECHNIKA**. Ani bez ní se nelze obejít, jakkoli existují hráči, kteří předvádějí více či méně neortodoxní údery.

Pokud úder neodpovídá biomechanickým principům, tedy pokud člověk nezapojí optimální způsobem a v ideálním načasování celé tělo, nemůže hrát dostatečně přesně, razantně a konzistentně. Nemluvě o tom, že při vysokých tréninkových objemech se může zvyšovat riziko zranění.

Jistě, existují výjimky potvrzující pravidlo, ať už jde o vizuální dojem nebo samotnou podstatu techniky, potažmo biomechaniky – tedy optimálního koordinačního řetězce a *timingu*. Extrémně talentovaní hráči dokáží určité odchylky od ideálu zvládnout a kompenzovat mimořádnou šikovností, nebo si jimi dokonce pomoci. Příkladem může být Nick Kyrgios. Při forhendu má v nápfahu hodně zvednutý loket a malíkovou hranu výrazně nahoru, což je určité specifikum, které mu však velmi pravděpodobně pomáhá k větší rychlosti. Nadto trefuje míče velmi čistě.

Každý hraje pochopitelně maličko jinak, osobitým stylem, ale zásady techniky obejít nelze. Proto je tak důležité, aby už první trenéři učili děti správným základům. Každé pozdější korigování nebo odstraňování nesprávných návyků je složité a zvláště v pozdějším věku velmi pracné a časově náročné.

Obecně vzato by měl mladší žák při přechodu do starší kategorie ovládat techniku všech úderů, ať už přímých či rotovaných, kratas, volej i druhé podání (*kick*). To aby věděl, co od něj trenér chce a aby se dalo pracovat i na taktice. O dva roky později, tedy při přechodu mezi juniory, už musí být absolutní samozřejmostí kvalita všech úderů a jejich používání ve hře.

Tvrdím, že tajemství techniky je v jednoduchosti. Čím jednodušší je úder, tím méně pravděpodobná je chyba. A tím snáz se do něj hráč dostane

například po zranění, nebo v klíčových momentech zápasů. Tedy žádné kudrlinky navíc, například při práci zápěstí ve snaze o maximální razanci úderu. Odchylky od ideálu totiž zvládnou jen ti opravdu výjimeční.

Napadá mě jeden příklad. Patrik Ríkl u nás v mládežnických kategoriích dominoval nejen ve svém ročníku. Jedním z důvodů je právě jeho výborná technika. Díky tomu hraje celodvorcový tenis výborným podáním počínaje a výtečnými voleji konče. Mimochodem – už když mu bylo deset let, viděl jsem ho hrát z druhého podání vynikající *kick*. Uměl to jistě i proto, že je extrémně talentovaný, což s technikou a biomechanikou souvisí. Pokud totiž hráč svoje tělo »cítí«, má ohromnou výhodu a všechno mu jde snáz.

Velmi mě potěšilo, když jsem nedávno viděl zápas Martina Dammy mladšího se Siniakovem. Měl výtečnou úroveň. Hráli pestře, Damm výborně servíroval, Siniakov zase returnoval, k vidění byly voleje, prohozy, loby. Kluci zkrátka používali kompletní rejstřík úderů, což jsem musel ocenit.

Myslím, že u mužů je výborná technika ještě důležitější než v ženském tenise. Řada předních světových hráčů ji na odpovídající úrovni nemá, přesto se prosazují. Jednu nedokonalost nahradí jinou výjimečnou předností, třeba skvělým pohybem. U mužů to ale nefunguje, tam je výpadek jednoho důležitého komponentu hry v zásadě nenahraditelný.

PAVEL ZÁDRAPA

Bývalý ligový hráč, nyní klubový trenér I.ČLTK; aktuálně připravuje Lukáše Vejvaru, Antonína Štěpánka, Jesiku Malečkovou a Vítku Horáka

S Tondou Štěpánkem jsme nedávno upravovali forhend

NOVÉ BYTY REZIDENCE OSADNÍ

Praha 7 - Holešovice

Bydlete v centru města

METRO
VLTAVSKÁ
900 m

TRAMVAJ
DĚLNICKÁ
200 m

ŠKOLA
40 m

ŠKOLKA
200 m

GARÁŽOVÁ
STÁNÍ
A BOXY

TERASY,
ZAHŘÁDKY

ELEKTRONICKÉ
ZABEZPEČENÍ
BYTŮ

ZELENÝ
DVŮR

Praha 10 - Uhříněves

NOVÉ BYTY VIVUS UHŘÍNĚVES

Bydlete blízko lesoparku

NÁDRAŽÍ
UHŘÍNĚVÉS
900 m

BUS
40 m

NOVÉ
NÁMĚSTÍ
300 m

ŠKOLA
600 m

ŠKOLKA
700 m

GARÁŽOVÁ
STÁNÍ

TERASY,
ZAHŘÁDKY

ZELENÝ
DVŮR

Petr Levý s manželkou Lenkou přijíždějí na Štvanici téměř výhradně na kole

HRAJEME S RADOSTÍ

Na Štvanici
mě přijímali dvakrát,
směje se Petr Levý

Do klubu chodí téměř zásadně pěšky, nebo jezdí na kole. To platí hlavně pro Petra; jeho *old style bicykl* a výjimečnou přilbu nemůžete přehlédnout. Brankou od Hlávkova mostu takhle přijíždí už jedenačtyřicet let! Postupně přibral ženu Lenku a poté syny Honzu a Adama. **RODINA LEVÝCH** má ke klubu vztah jako málokterá jiná. Snad i proto, že její hlava pamatuje starou Štvanici a tehdejší atmosféru.

Nemůžu začít jinak než otázkou na Petrův bicykl. Kde se vzal? A jak po těch mnoha desetiletích jezdí?

Petr (*s úsměvem*): „Pořád výborně, ještě mě nezradil. Používám ho téměř denně, jezdím s ním po celé Praze. Jeho historie je vcelku pestrá. Tatínek manželky jednoho spolužáka měl tohle kolo od války, kdy ho u nich zanechal jakýsi voják. Pak se dostalo ke mně. Je z dvacátých let minulého století, možná dokonce prvoválečné. Teď už ovšem vstřebalo i různé modernější komponenty.“

K cestám na Štvanici je ideální, navíc tak trochu evokuje délku klubové příslušnosti, ne?

P: „Pravda. Mě přivedl na Štvanici někdy v šestasedmdesátém kamarád Jirka Koliš, sportovní fotograf, kterého jsem učil hrát tenis. Pracoval v týdeníku Stadión, který měl redakci v Klimentské ulici, de facto za rohem. A jednou povídá: Pojď, jdem si zahrát na Štvanici. Zahráli jsme si tady a hned se stali členy. Když potom starou Štvanici zbourali a vyrostla nová, přijímali mě znovu.“

Jak to?

P: „Tehdy se říkalo, že nové členy přijímá Honza Kodeš. (*směje se*) Tak za ním jednou Ivan Nekola, se kterým jsme se kamarádili, zašel, ukázal na mě a říká: Tamhle ten chce být taky člen. A Honza na to: Toho беру.“

Jak na starou Štvanici vzpomínáte?

P: „Jen v tom nejlepším. Byli jsme mladí, hráli tenis a při tom blbli. Zažil jsem tady nezapomenutelné, famózní večírky. Hrál jsem při nich na kytaru a zpíval a vymýšleli jsme neskutečné věci.“

// Byli jsme mladí, hráli tenis a při tom blbli. Zažil jsem tady famózní večírky s kytarou.

Růženka Součková, žena legendárního správce, nám pak občas říkávala, že ty naše hrozný písničky byly slyšet až k nim do Holešovic“

Lenka: „Pár let to fungovalo ještě i v novém areálu. Večírky a pak noční koupání v bazénu... *(směje se)* Moje vzpomínky jsou o něco mladší, s Petrem jsem se brali ve čtyřiaosmdesátém.“

Proč jste I.ČLTK tak věrní? Jen proto, že to máte nejbliž?

P: „To určitě ne. Štvanice už po těch letech zkrátka patří k našemu životu. Pořád jsou tady milí a příjemní lidi, kvůli kterým sem rád chodím, mám tady kamarády.“

Až přišla doba, kdy jste si začali platit rodinné členství...

L: „Od chvíle, kdy (mladší) Adam začal chodit do školky k Janě Pikorové. Staršího Honzu učila předtím tenis Vlasta Vopičková.“

Jak často dnes hrajete?

P: „Nedávno jsem měl blízko i k titulu »kurtožrouta«, ale o prsa mě předebral Vláda Horčíčka. Toho už nedoženu, protože mě začala bolet kolena a on je mrcha pořád fit, je tady denně.“ *(směje se)*

L: „Taky jsme dřív chodili denně, teď jsme trošku ubrali. Petr je tu třikrát čtyřikrát týdně, já jednou dvakrát. Učím se hrát pravačkou, protože levačka mě zradila, už zkrátka nefunguje.“

S kým nejčastěji hrajete?

L: „Když mě Petr tenis naučil, začala jsem hrát s babama: Zdenkou Kuchynkovou, Barbarou Chobotsky, Soňou Zahradníkovou. A taky debly, i s klukama.“

P: „Já hraju nejvíc s doktorem Barnetem, to je asi můj nejčastější parták. Taky s Pepou Löblem, Vládou Horčíčkou, Petrem Strouhou, hrával jsem s Vaškem Slabochem. Dřív hlavně singly, s postupujícími léty debly.“

Taky hrajete klubové turnaje – jste soutěživí?

P: „Soutěživí snad ani ne, jde nám spíš o společenskou stránku, o to, abychom se tady potkali s ostatními.“

Nicméně pokud jde o společenská setkávání, časy se asi hodně změnil, že?

P: „Tak. Vedení klubu se snaží, ale lid se změnil.“

L: „Dřív to bylo hodně spontánní, zatímco dnes víc organizované, ale stejně to zdaleka tolik nefunguje, tu a tam něco skončilo i fiaskem. Zkrátka se změnila doba a poměry. Před lety, když nám bylo pětadvacet, tak bylo třeba i ošklivo, ale všichni přišli a ještě se vykoupli v bazénu...“

Jak byste se charakterizovali pokud jde o míru dovedností?

L: „Hrajeme s radostí.“ *(směje se)*

P: „O tom bych rád pomlčel. Pokud by mě hodnotil třeba Pavel Hučka, byla by to asi legrace. Když teď Fandovi Stejskalovi odešel forhend, říkal, že jsem mu musel vyměnit ruku. Ale pozor, bekhend mám světově. Skoro.“ *(směje se)*

A váš největší úspěch?

P: „Třetí místo v klubovém turnaji čtyřher. S Jirkou Hřebcem jsme byli na bedně a on mi za to dojatě děkoval. *(k Lence)* A tvůj největší úspěch asi je, že si tě jako stálou partnerku vybral Petr Šimůnek, ne?“

Chodíte do restaurace? Využíváte fitko nebo regeneraci?

P: „Když tady fungoval Jovo (Savič) a KOGO, do restaurace jsme chodili, často jsme poseděli s kamarády, ale pak jsme si

nějak odvykli... Synové ale říkají, že teď je restaurace opravdu dobrá, tak to možná zase změníme.“

Petr už to naznačil, živí se jako překladatel. Co dělá Lenka?

L: „Oba jsme na volné noze. Petr je soudní tlumočník, překládá z ruštiny u soudu, na policii, státním zastupitelství, ambasádách. Já mu k tomu dělám veškerý servis. A taky mám průvodcovské zkoušky. To mě baví, protože mě chytla historie. Moc ráda se procházím po Praze a prohlížím si staré domy a zákoutí. Občas se zastavím a říkám si: Tak tudy chodil Karel IV.... A Petr se mi kvůli tomu směje. Ale tyhle chvíle mám ráda, nabíjí mě to.“

Kam chodíte nejraději?

L: „Teď na Nový Svět. Tam mám pocit, že jsem fakt v jiném světě. Nedávno jsem tam byla se skupinou Američanů, a ti z toho byli úplně vedle. Když jim někdy říkám, že ten a ten dům je starý třeba tisíc let, nechtějí tomu věřit.“

Ještě než poděkuju za rozhovor: dívám se na Petrovu přílbu a – nevypadá zrovna jako cyklistická?

P: „Taky není, je snowboardácká. Mně se totiž cyklistické přílby nelíbí, ten jejich tvar je příšernej. Tak jsem si kdysi koupil na Smíchově tuhle. Je fakt, že těch samolepek s »ksichty« jsem si tehdy nevšiml.“ *(směje se)*

Vy asi říkáte s hrdostí, že patříte na Štvanici, že?

P+L: „Ano.“

Dřív byla štvanická společenská setkání spontánní, ale doba se změnila, shodují se Petr s Lenkou

MÍSTO DEBLŮ AKROPOLE

Družstvo
I.ČLTK Praha
obhájilo v Aténách titul
šampióna CTC

Vzpomínáte? Před pár lety vládlo seniorským turnajům v rámci Centenary Tennis Clubs (CTC) římské Parioli se Sandrine Testudovou; římský klub vyhrál soutěž pětkrát po sobě. Ale časy se mění. V září přivezl triumf z aténské finálové skupiny tým I.ČLTK a obhájil tak titul ze Ženevy. A zdá se, že napřesrok se pokusí o hattrick na Štvanici.

„Zvažujeme, že pro příští rok nabídneme pořadatelství finálové skupiny. Bude to mít i jednu sportovní výhodu – snáz poskládáme tým,“ usmívá se Petr Šimůnek, klubová duše akcí CTC a viceprezident mezinárodní organizace sdružující stoleté kluby. U druhého triumfu v řadě v Aténách pochopitelně nechyběl, i když tradičně jen jako nehrající doprovod. O vítězství se zasloužili jiní, jmenovitě jeho žena Iva, Kamila Allertová, Ferda Stejskal,

Zdeněk Kubík, Tomáš Pitra a Lukáš Vojtěchovský. Gratulujeme!

Prodloužený víkend v řecké metropoli se po všech stránkách vydařil, a nejen kvůli sportovnímu úspěchu. Výprava ze Štvanice si užila nádherného počasí, prostředí krásného klubu v centru Atén i péče organizátorů a udělala si výlet na Akropoli. „To když jsme v sobotu po singlech nad domácími jasně vedli a Ferda Stejskal vyjednal, že si místo

deblů dopřejeme volné odpoledne,“ přibližuje Petr Šimůnek.

Athens LTC byl založen v roce 1895 a o jedenáct let později se na jeho kurtech hrály zápasy olympijského turnaje; tenis byl tehdy v rámci Her pouze exhibicí. Klub leží takřka v centru města, hned vedle starověkého olympijského stadionu, a nabízí výhled na Akropoli. „Když je nasvícená, je to úžasný pohled,“ popisuje Petr Šimůnek.

Aténský klub má zhruba pět set členů, což je prý méně než polovina počtu, kterým se pyšnil ještě nedávno. Ekonomická krize udělala své. V areálu je sedm antukových dvorců, dva z nich ovšem výhradně pro dvouhru. „Je to neobvyklé, ale přiměl je k tomu nedostatek místa. Co jsem jim trochu záviděl – že nepotřebují haly. V Aténách se dá hrát po celý rok venku, což je ohromné plus, velká úspora peněz.“

Hostitelé se ukázali v tom nejlepším světle a o všechny výpravy se skvěle postarali. Sobotní galavečeři spojili s tradiční klubovou oslavou, respektive večeří pro všechny členy klubu. A tak výprava ze Štvanice poznala jednu z jejích tradic.

Právě v sobotu porazil I.ČLTK domácí tým (5:1) a chystal se na finálové repete ze Ženevy proti TC Geneve. A v něm znovu uspěl. Poslední debly už se za rozhodnutého stavu nehrály, přednost dostal pohodový oběd. Také závěrečná tečka v podobě společné (štvanické) večeře se vydařila. Manželé Pitrovi se totiž v Aténách setkali s Řekem, který studoval v Praze a podílel se na natáčení cestopisu České televize s Miroslavem Donutílem a Jiřím Bartoškou, se kterými mimochodem prošel několik aténských restaurací. „Tu nejlepší nám doporučil a byla opravdu skvělá,“ usmívá se Petr Šimůnek.

Vítězný tým ze Štvanice s pohárem za vítězství: zleva Tomáš Pitra, Lukáš Vojtěchovský, Ferda Stejskal, Iva Šimůnková, Kamila Allertová a Zdeněk Kubík

Be Smart. Get Wings.

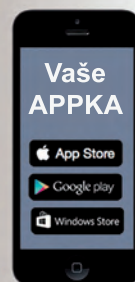
smartwings.com

smartwings

 friendlyway
informační terminály • kiosky

aplikace pro iOS, Android a Windows
dobíjecí stanice pro mobilní telefony
reklamní obrazovky - HW i SW
informační kiosky

 friendlyway

www.friendlyway.cz
info@friendlyway.cz
+420 241 740 104

TŘI POKUSY, DVĚ VÝHRY

Děti ze Štvanice opět kralovaly turnajům CTC

Turnajů Centenary Tennis Clubs (CTC), sdružení stoletých klubů, se ve druhé polovině roku tradičně zúčastnila i štvanická mládež. A tak jako vždy byla velmi úspěšná: ze tří akcí vytěžila dvě vítězství a jedno druhé místo. Pro většinu dětí to však byla především šance zahrát si jeden z prvních turnajů v zahraničí a procvičit si angličtinu, zkrátka se otrkat.

Boris Durovič, Filip Paroulek a Viktorie a Katrín Pávkovy v Barceloně

V Dublinu a s medailemi. Prezident Carrickmines CLTC Alan Looney, kapitán Štvanice Jan Pecha, Jan Šafrata, Jaroslav Jurák, Jolana Líbalová a Natálie Syrová.

komunikativní, tak se i skamarádili. Navíc si odvezli jasná vítězství. Z Barcelony se zkrátka vraceli nadšení," komentovala turnaj Martina Jandusová. Štvanice byla v Katalánsku lepší než pořádající Real Club de Tennis Barcelona 1899, RC de Polo de Barcelona, dublinský Carrickmines a Roehampton.

CARRICKMINES CUP, DUBLIN

Cesty do Dublinu na turnaj dětí do 12 let už jsou tradicí, stejně jako konkurence: domácí Carrickmines, SALK Stockholm, Real Club de Tennis Barcelona 1899, RC de Polo de Barcelona a RST La Magdalena. Natálie Syrová, Jolana Líbalová, Jaroslav Jurák a Jan Šafrata přivezli na konci srpna z Irska po prohře se Švédy druhé místo.

„Pro některé to byla první cesta letadlem i první turnaj v zahraničí, taky premiéra ubytování v rodinách. Holky měly zážitek – bydlely v domě s pěti koupelnami," ohlíží se Jan Pecha, který byl s výpravou v Dublinu už počtvrté. „Teprve poprvé jsem se ale dostal do města; a návštěva Jameson distillery stála za to. Děti zase nadchlo, že si poprvé zahrály na přírodní trávu. Měli jsme štěstí i na počasí,

to bylo v Dublinu snad nejlepší za celý rok, celé tři dny slunečno.“

I. ČLTK PRAHA CUP, ŠTVANICE

Ve druhé polovině září dorazily na Štvanici k 10. ročníku turnaje do 14 let týmy Carrickmines Dublin, RC de Polo de Barcelona, Cumberland Londýn a Kungliga Stockholm. A vzácná návštěva – sekretářka sdružení CTC paní Berta Tintoré. „Jinak se ale nic výjimečného nestalo a znovu jsme vyhráli," usmívá se Pecha. I. ČLTK reprezentovali Jiří Fiedler, Adamové Štyler a Duda, Barbora Jelínková a Katrín Pávková.

Prodloužený víkend zkomplikovalo jen složité shánění ubytování kvůli souběžně hranému Laver Cupu a nečekaná neúčast druhého týmu z Barcelony – Realu Club de Tennis. Proto se měnil systém; Štvanice byla jako favorit předložena, děti mohly jít v pátek do školy a ostatní měli víc prostoru na prohlídku Prahy.

„Nejdřív jsme porazili Iry a ve finále Kungligu, Jirka Fiedler tam odehrál parádní zápas," připomíná Pecha.

RCTB CUP, BARCELONA

Pod bdělým dozorem dvou zkušených učitelů Martiny Jandusové a Lenky Štychové se na konci prázdnin vydalo kvarteto Filip Paroulek, Boris Durovič a sestry Katrín a Viktorie Pávkovy pro další vítězství v turnaji do 14 let do Barcelony. Nejenže s přehledem vyhráli, ale užili si i rozlehlého areálu prestižního klubu Real Club de Tennis, prohlédli si město včetně chrámu Sagrada Família a vykoupani se v moři!

„Všichni to zvládli perfektně. Vyzkoušeli si pár dnů bez rodičů, a protože už jsou

Sekretářka CTC Berta Tintoré Belil a manažer I. ČLTK Vladislav Šavřda

Jan Pecha a vítězný tým. Zleva Adam Duda, Adam Štyler, Jiří Fiedler, Katrín Pávková a Barbora Jelínková.

Kvalita prověřená časem

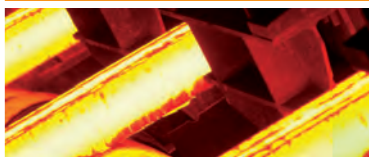
► KONTISLITKY :: BLOKY :: BRAMY :: SOCHORY :: KOLEJNICE

:: DROBNÉ KOLEJIVO :: ÚHELNÍKY ROVNORAMENNÉ

:: KRUHOVÁ, ČTVERCOVÁ A ŠESTIHRANNÁ OCEL

:: TYČE TAŽENÉ A LOUPANÉ :: PLOCHÁ A ŠIROKÁ OCEL

:: VÁLCOVANÝ DRÁT :: BETONÁŘSKÁ OCEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY

MORAVIA STEEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY, a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000,

739 70 Třinec, tel.: +420-558-531 111, fax: +420-558-331 831, www.trz.cz

MORAVIA STEEL a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, 739 70 Třinec,

tel.: +420-558-537 301, +420-558-535 865, fax: +420-558-324 355,

www.moravia-steel.cz

Ladislav Týra v klubové restauraci na Štvanici po deblu s kamarády

NA ŠTVANICI JSME ŽILI

Ladislav Týra našel druhý domov v Lucembursku a pomohl pozvednout tamní tenis

Narodil se ve štvanické porodnici a na kurtech I.ČLTk strávil skoro polovinu života. V té druhé už se **LADISLAV TÝRA (71)** do Prahy a svého oblíbeného klubu »jen« vrací. Zakotvil totiž v Lucembursku, kam odešel v jedenatřiceti letech trénovat a – zůstal. „Mám tam krásné bydlení, dům s velkou zahradou u lesa hned za Lucemburkem. Trávíme tam léto a na podzim se vracíme do Prahy,“ vypráví v klubové restauraci chvíli poté, co s Františkem Stejskalem zhodnotili odehraný set.

Kdy naposledy jste si vzpomněl na mládí na Štvanici?

„Vzpomínám často, hlavně když přijíždím do Prahy, což bývá třikrát čtyřikrát za rok. A když se tu potkám s Fandou (Stejskalem) a dalšími, vzpomínky se objevují pořád. Je jich hodně, my jsme tady tehdy opravdu žili, od rána do večera.“

Štvanice byla za komunismu ostrovem svobody, že?

„Rodiče si tady mohli od problematického života přes vodu odfrknout, ať už to byli pan Stejskal, Štůla, Krásný, Kodeš, moji rodiče... Naučili nás tady žít, ze školy jsme chodívali rovnou sem. Byli jsme dobrá parta: Fanda Stejskal, Honza Kodeš,

Vašek Krásný, Pepa Souček... Trénovali jsme a pořád mezi sebou hráli. V tom vidím největší rozdíl proti dnešku, kdy si děti bez trenéra a »napsané« hodiny nezahrají. S Vaškem Krásným jsme spolu hráli na sto vyhraných zápasů. *(usmívá se)* Nedotáhli jsme to; když jsem ho naposledy potkal, tvrdil, že je to 71:70 pro něj.“

// S Vaškem Krásným jsme spolu hráli na sto vyhraných zápasů. Nedotáhli jsme to; když jsem ho naposledy potkal, tvrdil, že je to 71:70 pro něj.

Hrál jste na Štvanici ligu, nechyběl jste u finále Poháru mistrů v Paříži 1976.

„Extraligu jsme v té době dvakrát vyhráli; to byla doba, kdy ještě za každý klub hráli především odchovanci. Ale na Pohár mistrů nevzpomínám rád. Ve finále jsem prohrál z mečbolu singla a ze tří mečbolů s Pepou Seifertem debla – to byl rozhodující bod...“

Vím, že váš tatínek byl členem výboru I.ČLTK.

„A taky mezinárodním sekretářem svazu. Ale komunistické perzekuci neušel. Uměl pět nebo šest jazyků, díky tomu mohl cestovat, ale s advokací musel skončit. Pracoval potom ve Sportprojektu. Ještě hůř dopadl děda; byl ministerským radou na ministerstvu dopravy, ale jednou řekl v hospodě politický vtip a dostal patnáct let... Generace mých rodičů to v tomhle ohledu měla špatné; osmnáct dvacet let si žili pěkně, ale pak přišla válka a potom komunisti. Tatínek už se změnil po devětaosmdesátém nedožil.“

A vy jste na ně nečekal...

„V roce 1977 jsem šel přes Pragosport na tři roky trénovat do Lucemburska. Pomohl mi Pavel Korda, který tam předtím udělal kus práce a přimluvil se u tehdejšího šéfa ČSTV Himla, aby mě pustili. Dodnes jsem mu za to vděčný a dodnes se mě na něj po návratu z Prahy ptají. Po třech letech jsem se tam oženil a dostal vystěhovalecký pas. Díky tomu jsem pak mohl – na rozdíl od emigrantů – jezdit domů.“

V Lucembursku jste byl velmi úspěšný, že?

„Asi se to dá říct. Trénovali tam ale i další kluci od nás – Honza Písecký, Jirka Medonos a Fanda Stejskal. Já začal trénovat v TC Bonnevoi, což je jeden ze tří největších klubů v Lucembursku. Pomohla mi k tomu náhoda, v Praze jsem se předtím setkal s prezidentem klubu. A další náhoda: hrál jsem tam i s jedním byznysmenem, později se z nás stali kamarádi. Jednou jsme seděli v klubovně a debatovali o bídě úrovni lucemburského tenisu. Řekl

jsem, že je těžké vychovat dobré hráče, když tam nikdy žádného neviděli. Za pár měsíců, ve třiaosmdesátém, jsme díky jeho finanční podpoře uspořádali exhibici. Pochopitelně mi ji hodili na krk.“ *(směje se)*

Koho jste přilákal?

„Copak obsazení... Zavolał jsem Ivana Lendla, přijeli ještě McEnroe, Vilas a Fibak. Horší bylo, že tam nikdo neměl s podobnou akcí zkušenost. Neexistovala žádná parta rozhodčích, sběrači, nic. A v jediné tamní hale byl led. *(usmívá se)* V Métách, kousek za hranicemi ve Francii, jsme tehdy odzkoušeli zakrytí ledové plochy a položení supremu. Zvládli jsme to, exhibice se povedla, bylo vyprodáno, a tak jsme napřesrok organizovali turnaj ATP. Další pokračování se bohužel nekonalo, nezískali jsme termín. Nicméně tenisu v Lucembursku to pomohlo. Stáhli jsme pak nejlepší hráče do TC Bonnevoi, kde jsem byl šéftrenérem. Dostali dobré podmínky a jejich úroveň šla nahoru. Až jsme v roce 1993 vyhráli Euro-africkou zónu I a bojovali s Belgií o postup do elitní skupiny Davis Cupu. Byla to úspěšná éra; Davis Cup vedl nejdřív Pavel Korda a po něm já.“

Taky jste byl koučem Anne Kremerové, tehdy nejlepší Lucemburčanky.

„Hrál jsem s ní od jejích pěti let zhruba do čtrnácti. Po maturitě studovala na stanfordské univerzitě a hrála tam tak dobře, že to pak zkusila profesionálně a dostala se až na 18. místo na žebříčku WTA. Po letech jsem ji pak zase koučoval, to když jsem skončil s podnikáním a vrátil se k tenisu a do TC Bonnevoi.“

V čem jste podnikal?

„Právě s oním kamarádem z klubu. Měl firmy ve Švýcarsku a v Lucembursku a po revoluci jsme začali v Česku. Prefa Praha nám vyráběla panely a my z nich podle švýcarského patentu montovali rodinné domy v Česku, ale hlavně v Německu. Jenže Němci v nás brzy viděli velkou konkurenci, dělali problémy s pracovním povolením pro dělníky, a tak jsme firmu

prodali a já se vrátil k tenisu. Zase to byl skok: nejdřív z kurtu do kanceláře, potom naopak. Zase jsem jezdil s Anne Kremerovou, než si vážně zranila zápěstí. Po US Open 2001 jsme kvůli tomu skončili a já šel do předpenze.“

Jak často dnes hrajete tenis?

„Dvakrát třikrát týdně. Víc tady v Praze, protože v Lucembursku moc nemám s kým.“

Jezdíte domů jen za kamarády?

A proč autem?

„Za kamarády, ale taky za bratrem a starat se o rodinný majetek, protože nám v restituci vrátili domy. Vlastně jsme teprve teď, po patnácti letech, zrekonstruovali poslední byt. *(usmívá se)* A autem proto, že jedu pokaždé naložený vínem a zpátky zase pivem.“

Zkuste říct, v čem je největší rozdíl mezi životem v Lucembursku a v Česku?

„Lucembursko je spolu se Švýcarskem nejbohatší evropskou zemí. Nejsou tam chudí, tím pádem ani žádné stávky a sociální rozbroje. Je tam luxusní poklidný život, ale trochu monotónní. A pak: Lucemburčané jsou podobně jako Švýcaři trochu upjatí, moc akurátní. V Česku je život uvolněnější, zábavnější.“

Vzorový náprah úspěšného trenéra

Takhle puttuje mistr klubu Ferda Stejskal...

...a takhle jeho největší soupeř Martin Šustr

NEPORAZITELNÝ MISTR FERDA

Klubové mistrovství
v golfu tentokrát
na Zbraslavi

Místo: Prague City Golf Club Zbraslav

Termín: Středa 27. září

Akce: Mistrovství I.ČLTK v golfu

Vítěz: František Stejskal junior

Skóre: 76 ran

Kulisy se mění, ale mistr klubu ve hře na rány zůstává. Ferda Stejskal válí v posledních letech nejen na dvorcí, kde pravidelně přispívá k úspěchům v rámci týmových soutěží CTC, ale i na greenech. I tentokrát měl po loňské přetahované s Vojtou Fléglem zdatného konkurenta – Martina Šustru. Přinesli

stejný výsledek, jenomže Martin (zatím) není členem klubu... A tak Ferda triumfoval potěšit v řadě! Po vydařeném kole navíc snižoval handicap z 5,3 na 5,1.

Pro »finalistu«, manažera I.ČLTK pro správu, to byla golfová premiéra v klubovém turnaji. Nejenže se mu herně vydařila, i jinak ji kvitoval.

„Tehle turnaj je další možností, aby se setkávali i ti, kteří nechodí pravidelně na tenis, součást sportovně-společenského života klubu, takže výborný nápad,”

míní. „Krom toho golf není – díky hře ve čtyřčlenném flightu – tolik individuální jako tenis a i po osmnácti jamkách je dost prostoru k posezení a popovídání. To je důvod, proč má smysl v téhle tradici pokračovat.”

Sluší se dodat, že jednotlivé kategorie vyhráli Martin Šustr (37 netto bodů/76 ran) a František Stejskal senior (28 bodů) a že mistryni klubu letos I.ČLTK nemá, dámy zkrátka nepřinesly číslo... A také to, že hráci fee si účastníci I.ČLTK Cupu platili sami.

Ostřílení hoši: zleva Ladislav Vízek, Vojta Flégl a bratři v triku (Šavrdovi)

Kdepak asi leží? aneb zleva Lukáš Březina, Jakub Kahoun a Petr Vojtíšek

Petr Šavrda čte green. Umí ale číst lépe než na Zbraslavi...

Vydařený bunker shot Josefa Truhláře

Pálí Lumír Berčík, přihlížejí Jiří Kaleta a Petr Roudenský

Uprostřed hry. Zleva Karel Eliáš, Richard Kočí, Jan Šubík a Věroslav Rajchrt.

Přihrávka Jana Šubíka...

...a radost oceněné Ivany Rybínové

František Stejskal starší přebírá cenu za vítězství v kategorii HCP 18,1-54

ŠÉFE, DÍKY!

Konečně začít
vydělávat, přeje si
Tereza Peterová

Je to přesně rok, co navštěvujeme »novou« klubovou restauraci. Nikoli ve smyslu nového interiéru, ale jiného nájemce. A protože to slovo je sice přesné a vystihující, ale nezní dvakrát přívětivě, tak lépe: Je to přesně rok, co navštěvujeme klubovou restauraci, kterou vede **TEREZA PETEROVÁ**. Dost dobrá příležitost k prvnímu hodnocení, co říkáte?

Toužila jste po vlastní restauraci – máte ji. Nešlápla jste vedle?

„Kdepak, líbí se mi to. Mám výborný personál, pěknou restauraci, na Štvanici je krásné prostředí, není problém vzít sem děti. I lidi jsou tady fajn, mám je ráda. Dokonce i ty, kteří mrlají. *(usmívá se)* Vlastně jsem nespokojená s jedinou věcí, která je dost podstatná, ale pořád věřím, že se otočí. Nevyděláváme...”

Čím to?

„Chybějí nám hosté, víc obědů, večeří, akcí. V létě už to bylo fajn, zahrádka se často zaplnila, a zdaleka nejen při turnaji (Prague Open). Vydělali jsme, ale teď tuším, že znovu přijde slabší zima...”

Znáte cestu k lepším zítřkům?

„Pokoušíme se život na Štvanici trochu rozhýbat, vymýšlíme drobná vylepšení. Teď na podzim třeba vytápěný stan na terase. Víam, že i vedení I.ČLTK se snaží

o bohatší klubový život, ale jde to ztuha. Tak se zkoušíme zapojit. Myslím, že máme dobrý základ: že se u nás dobře vaří, že máme příjemný personál, že nás hráči, trenéři i rodiče dětí už dost dobře poznali a že třeba postupně přivedou své přátele, že u nás udělají rodinnou nebo firemní oslavu... Z toho bychom měli profitovat. Protože přivést sem cizí lidi na romantickou večeři je složité; nikdo jim nezaručí, že až jim zapálíme na stole svíčku, nerozrazí dveře čtveřice zpocených deblistů a neporučí si u sousedního stolu pivo...”

Někteří restauratéři si často stěžují i na zaměstnance...

„Já ne. Provoz funguje velmi dobře, máme moc pěkné vztahy. Chybějí nám zkrátka jen hosté. Kéž by byli všichni jako Šmejčtí, kteří k nám chodí skoro denně. *(usmívá se)* Teď zovna připravujeme halloween, zase věřím, že členové přijdou, ale... těžko říct.”

Ale pokud vím, většině hostů u vás chutná.

„Snad je to tak, aspoň si nikdo nestěžuje. Řešili jsme jen menší porce, jinak naprosté detaily. Myslím, že devadesát procent jídel je dobrých.”

Pro vás je to první zkušenost s řízením lidí a takového provozu, že?

„Je. Ale zatím to myslím zvládám, a bez křiku. Studovala jsem hotelnictví a turismus a prošla nějakou praxí, takže vím, že když šéf křičí a prudí, je to špatně. Chci to dělat lidsky, spíš personál motivovat a stavět na dobrých vztazích.”

Mimochodem – co vám v létě poradil »šéf« Zdeněk Pohlreich při natáčení Ano, šéfe!?

„Dal nám dost užitečných tipů a jsem mu za to vděčná. Pro mě to nejdřív bylo pěkné překvápko, protože (provozní) Ondřej Slíž mi zpočátku vůbec neřekl, že nás přihlásil. Ale pak se mi to zalíbilo; proč si nenechat poradit a nemít zajímavou reklamu? Když jsem ze sebe na začátku natáčení shodila nervozitu, bylo to prima, čtyři krásné dny. Musím říct, že bylo úžasné pana Pohlreicha sledovat při práci. Umí nejen perfektně vařit, ale i vést a poradit.”

Jaká byla jeho nejlepší rada?

„Bylo jich víc, i mimo kameru. Párkrát mi zopakoval, že se nesmím snažit zavděčit všem, protože to stejně nejde. A taky abychom vařili jednoduchá a rychlá jídla do dvou set korun. Dvoustovka je prý magická hranice.”

Z nálepek na dveřích máte asi radost?

„Velkou. Dvě hvězdy, to je nádhera!”

A jaké máte nejbližší plány?

„Rozpohybovat život v klubu, dělat víc a víc akcí nejen pro členy. A začít konečně vydělávat.” *(usmívá se)*

Ze »šéfový« nálepek se dvěma hvězdami má Tereza radost

ambicore

kapsch >>>
challenging limits

Kapsch Telematic Services

Zdoláme každou výzvu

Přes deset a půl roku vybírá Kapsch pro Českou republiku mýtné od autobusů a nákladních automobilů s hmotností nad 3,5 tuny. Na dálnicích a vybraných úsecích silnic 1. třídy o celkové délce přes 1400 kilometrů se díky tomu dosud vybralo již 84 miliard korun, a to s mimořádnou účinností překračující 99,6 procent. Prostředky z mýtného tak vydatně pomáhají budovat a udržovat tuzemskou silniční

infrastrukturu. Samotný elektronický mýtný systém, který dodala a provozuje společnost Kapsch, se z vybraného mýta zaplatil už za prvních sedm měsíců fungování. Česká republika si pořídila inteligentní, efektivní a provozně nenáročný stroj na peníze, kterým se ročně jezdí inspirovat desítky zahraničních delegací.

>>> www.kapsch.cz